

รายงานการศึกษา

เรื่อง ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามระเบียบ
กระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการฯ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
: กรณีศึกษาสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา

จัดทำโดย

นางประไพ ชูจิตต์

รหัสประจำตัวนักศึกษา 15

เอกสารฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาอบรม
หลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นบ.ปภ.) รุ่นที่ 15
ระหว่างวันที่ 7 มกราคม 2561 - 5 เมษายน 2562
ปีงบประมาณ 2562
สถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

คำนำ

การศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการฯ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม : กรณีศึกษาสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลาฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยส่วนบุคคลหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นบ.ปภ.) รุ่นที่ 15 สถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย โดยเป็นการศึกษาเพื่อ (1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติมของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา และ (2) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติมของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา

ผู้ศึกษาหวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารการศึกษาวิจัยส่วนบุคคลฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไม่มากนักน้อย

นางประไพ ชูจิตต์

นักศึกษาหลักสูตร นบ.ปภ. รุ่นที่ 15

เมษายน 2562

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการฯ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม : กรณีศึกษาสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา” ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลืออย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัสดาล เขารวีวัฒนกุล อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ดร.ปนัดดา ภูเจริญศิลป์ และนางวชรพร เพชรสุวรรณ คณะกรรมการตรวจงานวิจัยที่ได้เสียสละเวลาให้คำปรึกษาและให้ข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาตลอดจนเป็นกำลังใจให้กับผู้วิจัยด้วยดีเสมอมา ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ นาย..... หัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา และผู้ให้ข้อมูลทุกท่าน ที่ให้ความกรุณาเสียสละเวลาในการให้ข้อมูล ข้อคิดเห็นต่างๆ

สุดท้ายขอขอบพระคุณและคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชา ตลอดระยะเวลาที่ฝึกอบรม ขอขอบคุณสถาบันพัฒนาบุคลากรด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ที่เป็นแหล่งข้อมูลด้านความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการฯ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม : กรณีศึกษาสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา และกลุ่มตัวอย่าง จนทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี

นางประไพ ชูจิตต์

นักศึกษาหลักสูตร นบ.ปภ. รุ่นที่ 15

เมษายน 2562

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

การศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการฯ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม: กรณีศึกษาสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา ในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติมของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา และ (2) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติมของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaires) เป็นเครื่องมือในการวิจัยมีลักษณะคำถามปลายปิดชนิดตรวจสอบรายการ (check-list) โดยผู้วิจัยได้รวบรวมข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม จำนวน 50 ชุด โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย โดยสรุปผลการศึกษาดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในระดับสูงจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 78.00 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

2. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเข้าใจ เรื่องการจัดหาพัสดุที่จำเป็น ในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนและใช้เวลาดำเนินการหรือช่วยเหลือไม่เกิน 7 วัน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างอย่างน้อย 3 คน เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดหาเจรจาต่อรองและตกลงราคากับผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงในราคาซึ่งไม่สูงกว่าราคาตลาดของท้องที่ในช่วงเวลาที่ภัยพิบัติเกิดขึ้น ร้อยละ 92 รองลงมา คือ ประเด็นที่ว่าการประชุมคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (กขภจ.) ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ร้อยละ 90

3. กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจหรือตอบถูกน้อยที่สุดในประเด็นที่ว่า สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดต้องจัดส่งใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินไปยังกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับเงิน กลุ่มตัวอย่างตอบถูกร้อยละ 60 ซึ่งจริงๆ แล้วประเด็นนี้ต้องภายใน 30 วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเงิน

4. การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ไม่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความ

ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติมเลย อาจเป็นเพราะว่าทุกคนในสำนักงานได้มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการถ่ายทอดองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องและเข้าถึงข้อมูลได้เท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางการให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลาในด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ โดยมุ่งเน้นให้ทุกคนได้รับทราบแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายต่อไป

2. ควรนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในประเด็นที่ยังเข้าใจไม่ถูกต้องให้มีการเข้าใจให้ถูกต้องและเพิ่มเติมองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะประเด็นที่น่าสนใจคือการศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการในการให้ความช่วยเหลือว่ามีระดับความพึงพอใจในระดับใดเพื่อที่จะได้นำข้อมูลมาพัฒนาการให้บริการต่อไป

สารบัญ

หน้า

คำนำ.....	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
บทสรุปผู้บริหาร	ค
สารบัญตาราง.....	ง
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
ขอบเขตของการศึกษา	2
ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา.....	3
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	4
ระเบียบกระทรวงการคลังว่า ด้วยเงินตราของราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม.....	4
หลักเกณฑ์การใช้จ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังว่า ด้วยเงินตราของราชการเพื่อช่วยเหลือภัยพิบัติฉุกเฉิน พ.ศ. 2556	17
แนวคิดเกี่ยวกับการให้ความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน	24
แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร.....	25
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	31
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	31
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	31
การสร้างเครื่องมือและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ	31
การวิเคราะห์ข้อมูล	32
การเก็บรวบรวมข้อมูล	32

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล	34
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	34
ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย	37
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	43
สรุปผลการศึกษา	43
อภิปรายผล	45
ข้อเสนอแนะ	46
บรรณานุกรม.....	48
ภาคผนวก	48
ประวัติผู้เขียน.....	

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสถานการณ์ภัยพิบัติที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน ที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติหรือจากการกระทำของมนุษย์ ได้เพิ่มสถิติสูงขึ้น และนับวันจะทวีความรุนแรงและมีความสลับซับซ้อนเป็นอย่างยิ่ง ก่อให้เกิดความเสียหาย ความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สินและสภาพแวดล้อมเป็น อย่างมาก สืบเนื่องมาจากปัจจัยความเสี่ยงที่เพิ่มมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมของโลก อุณหภูมิของ โลกมีส่วนทำให้สภาพอากาศเสื่อมโทรมและทำให้เกิดปรากฏการณ์ต่าง ๆ อันได้แก่ การเปลี่ยนแปลงของ สิ่งแวดล้อม เช่น สภาวะเรือนกระจก (Greenhouse Effect) หรือภาวะโลกร้อน เป็นเหตุให้ อุณหภูมิของโลก สูงขึ้น ความเสื่อมโทรมของสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติการใช้ทรัพยากรอย่างขาดความตระหนัก รวมถึง โครงสร้างพื้นฐานที่ออกแบบไม่สอดคล้องกับผังเมือง จากที่กล่าวมาล้วนแต่ เป็นสาเหตุให้เกิดภัยพิบัติได้ ทั้งสิ้น ซึ่งภัยพิบัติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน เราจะเห็นได้ ว่าภัยพิบัติที่เกิดขึ้น นับวันทวีความรุนแรงมากขึ้น เช่น คลื่นสึนามิ พายุปากีสถาน ถึงแม้ว่าจะไม่ได้ มีต้นกำเนิดจากประเทศของเราก็ตาม แต่ก็มีส่วนที่ทำให้เราได้ รับความเสียหายเช่นเดียวกัน หรือภัยพิบัติอุทกภัยครั้งใหญ่ ของประเทศไทย เมื่อปี 2554 ซึ่งส่งผลให้ ประเทศไทยได้รับความสูญเสียมากมายทั้งด้านชีวิต บ้านเรือน ทรัพย์สิน สิ่งสาธารณประโยชน์ ต่าง ๆ ส่งผลให้ เศรษฐกิจของ ประเทศตกต่ำ ดังนั้น การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการช่วยเหลือ ให้สามารถดูแลตัวเองได้ ในเบื้องต้น ฉะนั้น หน่วยงานภาครัฐจึงต้องมีระเบียบ หลักเกณฑ์ ต่าง ๆ เพื่อมา กำหนดให้การดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีมาตรฐาน และความเป็นธรรมอย่างเท่าเทียมกัน ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติพ.ศ.2556 และที่แก้ไข เพิ่มเติม เป็นระเบียบซึ่งใช้สำหรับให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยเมื่อเกิดสาธารณภัยพิบัติขึ้นมา เพื่อแสดงให้เห็นถึงความเท่าเทียมกัน ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในฐานะผู้วิจัยเป็นข้าราชการ กรมป้องกันและ บรรเทาสาธารณภัย และได้ปฏิบัติงานในสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด

ดังนั้น ในการปฏิบัติงานจะต้องปฏิบัติในหลายๆ ด้าน แต่โดยภารกิจหลักที่ปฏิบัติกันอยู่จะต้อง เกี่ยวข้องกับภัยพิบัติซึ่งทำให้เราได้ เรียนรู้ ถึงการจัดการภัยพิบัติ ทั้งก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังการเกิด ภัย ว่าจะต้องดำเนินการในแต่ละกระบวนการอย่างไร และเมื่อภัยพิบัติเกิดขึ้นมาแล้วเราจะต้องปฏิบัติให้ดีที่สุด การช่วยเหลือประชาชนขณะเกิดภัย รวมทั้ง การติดต่อประสานงานกับหน่วยงานภายนอกต่าง ๆ ทำให้ได้รับ ทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานทั้งกับประชาชนผู้ประสบภัย กับหน่วยงานภายนอกที่จะต้องมีการบูร ณาการงานร่วมกัน เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและ สัมฤทธิ์ผล การที่เราจะปฏิบัติงานให้ เป็นที่ยอมรับ เจ้าหน้าที่จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงานช่วยเหลือประชาชน และปฏิบัติงานโดย คำนึงถึงนโยบายหลัก ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่ได้วางไว้

ผู้ทำการวิจัยจึงศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามระเบียบการทรงการคลังว่าด้วย เงินอุดหนุนราชการ พ.ศ.2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติมของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา เนื่องจากภัยพิบัติในปัจจุบันมีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้นและประชาชนได้รับผลกระทบเป็นวงกว้าง ประกอบกับการตรวจสอบขององค์กรการตรวจสอบ เช่น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ได้มีการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการอย่างเข้มงวด ผู้ปฏิบัติจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระเบียบการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติมของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติมของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา

ขอบเขตของการศึกษา

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. เจ้าหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลาที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในพื้นที่จังหวัดสงขลา
2. ความคิดเห็นของผู้ปฏิบัติงานและที่เกี่ยวกับความรู้ ทักษะ ในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในพื้นที่จังหวัดสงขลา

ขอบเขตด้านพื้นที่

ศึกษาสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา

ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาในการศึกษา 3 เดือน ตั้งแต่เดือนมกราคม – มีนาคม 2562

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง

ตัวแปรตาม คือ ความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความรู้ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษา

ผลจากการศึกษามีประโยชน์ ต่อการปฏิบัติงานและฝ่ายที่เกี่ยวข้องดังนี้คือ

1. ทำให้ทราบถึงความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติมของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา
2. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลาสามารถนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม : กรณีศึกษาสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลามีแนวคิดทฤษฎีระเบียบกฎหมายที่ใช้ในการศึกษาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ระเบียบกระทรวงการคลังว่า ด้วยเงินอุดหนุนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
2. หลักเกณฑ์การใช้จ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังว่า ด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือภัยพิบัติฉุกเฉิน พ.ศ. 2556
3. แนวคิดเกี่ยวกับการให้ความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน
4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉิน พ.ศ.2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

1.1 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉิน พ.ศ.2556

1.1.1 เนื้อหาตามระเบียบ 4 หมวด

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556 นี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2556 เป็นต้นมา และที่แก้ไขเพิ่มเติมที่ใช้ประกาศเมื่อวันที่ 19 พฤษภาคม 2559 โดยให้ยกเลิกระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2546 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย เงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ฉบับที่2) พ.ศ. 2549 และระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วย เงินอุดหนุนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ฉบับที่3) พ.ศ. 2552 โดยมีเนื้อหาในหมวดต่าง ๆ ตามระเบียบดังนี้

ตามข้อ 5 ในระเบียบนี้ได้กำหนดความหมายของคำศัพท์ต่างๆ ได้แก่ “ภัยพิบัติ” หมายความว่า สาธารณภัยอันได้แก่ อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ภัยจากลูกเห็บ ภัยอันเกิดจากไฟฟ้า ภัยที่เกิดจากโรค หรือการระบาดของแมลงหรือศัตรูพืชทุกชนิด อากาศหนาวจัดผิดปกติภัยสงครามและภัยอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้ายกองกำลังจากนอกประเทศตลอดจนภัยอื่นๆ ไม่ว่าจะ เกิดจากธรรมชาติหรือมีบุคคลหรือสัตว์ ทำให้เกิดขึ้นซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตร่างกายของประชาชนหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่

ทรัพย์สินของประชาชน “ฉุกเฉิน” หมายความว่า เกิดขึ้นโดยปัจจุบันทันด่วนหรือเป็นที่คาดหมายว่าจะเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้ และจำเป็นต้องรีบแก้ไขโดยฉับพลัน

“ผู้ประสบภัยพิบัติ” หมายความว่าผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน แต่ไม่รวมถึงส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ

“การให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตร” ให้หมายความรวมถึง การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติด้านการปศุสัตว์และด้านการประมงด้วย

“การให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย” หมายความว่า การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในระยะสั้นเพื่อให้ผู้ประสบภัยพิบัตินั้นสามารถช่วยตนเองได้ เช่น การให้ความช่วยเหลือเด็กสูงอายุหรือคนพิการซึ่งหัวหน้าครอบครัวเสียชีวิตพิการหรือบาดเจ็บจากภัยพิบัติ การขนย้ายครอบครัวและการส่งเสริมอาชีพระยะสั้นแก่ครอบครัวของผู้ประสบภัยพิบัติเป็นต้น ตลอดจนการให้คำปรึกษาแนะนำและการส่งต่อให้แก่หน่วยงานผู้มีหน้าที่รับผิดชอบอันเป็นการจำเป็น เพื่อให้การดำรงชีวิตเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็ว

“การให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์และการสาธารณสุข” หมายความว่า การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยด้านกายและจิตซึ่งประกอบด้วยการรักษาพยาบาลการส่งเสริมสุขภาพการป้องกันและ ควบคุมโรคการฟื้นฟูสมรรถภาพและการสาธารณสุขที่จำเป็นเพื่อให้การดำรงชีวิตเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็ว

หมวด 1 เงินตรองราชการ

ข้อ 8 ให้ส่วนราชการมีวงเงินตรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ในการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในระหว่างที่ยังไม่ได้รับเงิน งบประมาณรายจ่าย ดังนี้

- (1) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีสำนักนายกรัฐมนตรี 100,000,000 บาท
- (2) สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงกลาโหม 50,000,000 บาท
- (3) สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ 10,000,000 บาท
- (4) สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 50,000,000 บาท
- (5) สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงมหาดไทย 50,000,000 บาท
- (6) สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงสาธารณสุข 10,000,000 บาท
- (7) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 50,000,000 บาท
- (8) สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดแต่ละ 20,000,000 บาท กรณีเกิดภัยพิบัติกรณี

ฉุกเฉินรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีอำนาจอนุมัติให้ส่วนราชการอื่นมีวงเงินตรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินได้ ตามความเหมาะสมจำเป็นและกรณีที่ วงเงินตรองราชการไม่พอให้ส่วนราชการดังกล่าวหรือส่วนราชการตามวรรคหนึ่งสามารถขอขยายวงเงิน ตรองราชการเพิ่มโดยตรงต่อกระทรวงการคลังได้ แล้วให้รายงานการอนุมัติดังกล่าวให้นายกรัฐมนตรี ทราบ

ข้อ 9 การอนุมัติจ่ายเงินตรองราชการภายในวงเงินตามข้อ 8 ให้เป็นอำนาจของผู้ดำรงตำแหน่งดังต่อไปนี้

- (1) นายกรัฐมนตรีสำหรับกรณีตามข้อ 8 (1)
- (2) ปลัดกระทรวงกลาโหมสำหรับกรณีตามข้อ 8 (2)
- (3) ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำหรับกรณีตามข้อ 8 (3)
- (4) ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์สำหรับกรณีตามข้อ 8 (4)
- (5) ปลัดกระทรวงมหาดไทยสำหรับกรณีตามข้อ 8 (5)
- (6) ปลัดกระทรวงสาธารณสุขสำหรับกรณีตามข้อ 8 (6)
- (7) อธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสำหรับกรณีตามข้อ 8 (7)
- (8) ผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับกรณีตามข้อ 8 (8) เว้นแต่ การอนุมัติจ่ายเงินอุดหนุน ราชการของอำเภอหรือกิ่งอำเภอภายในวงเงินที่จัดสรรให้ ให้เป็นอำนาจของนายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณี

ผู้มีอำนาจอนุมัติจ่ายเงินอุดหนุนราชการตามวรรคหนึ่งอาจมอบหมายให้บุคคลอื่นซึ่งเป็น ข้าราชการในสังกัดอนุมัติจ่ายเงินอุดหนุนราชการแทนตนก็ได้

ในกรณีที่มีเหตุอันควรคาดหมายได้ว่า จะเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในจังหวัดใดและมีความจำเป็นต้องเตรียมเงินสดไว้ เพื่อใช้จ่ายในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในวันหยุดราชการให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น มีอำนาจเบิกเงินอุดหนุนราชการตามข้อ 8 (8) ไว้ เพื่อสำรองจ่ายได้ตามความเหมาะสมจำเป็นและเมื่อภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินสิ้นสุดลงให้นำเงินที่เหลือส่งคืนคลัง

ข้อ 10 ให้ส่วนราชการตามข้อ 8 ยุติการอนุมัติจ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในกรณีใดกรณีหนึ่งที่เกิดขึ้นก่อนดังต่อไปนี้

- (1) เมื่อส่วนราชการตามข้อ 8 ได้รับการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้ว
- (2) เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือตามประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน
- (3) มีการประกาศยุติการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจากอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

หมวด 2 คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

ข้อ 11 ให้จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติระดับอำเภอหรือกิ่ง อำเภอ คณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอ” เรียกโดยย่อว่า “ก.ช.ภ.อ.” หรือ “คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกิ่งอำเภอ” เรียกโดยย่อว่า “ก.ช.ภ.ก.” แล้วแต่กรณีประกอบด้วย นายอำเภอหรือปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอเป็นประธานกรรมการ หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอหรือกิ่งอำเภอที่เกี่ยวข้อง หรือผู้แทนไม่เกินสี่คนผู้แทนกระทรวงกลาโหมหนึ่งคนผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหนึ่งคน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ หรือกิ่งอำเภอนั้นหนึ่งคน เป็นกรรมการและปลัดอำเภอหัวหน้าฝ่ายความมั่นคง เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ 12 ให้ ก.ช.ภ.อ.หรือ ก.ช.ภ.ก. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

- (1) สำรวจความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในอำเภอหรือกิ่งอำเภอแล้วแต่

กรณีและความต้องการรับความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ ของผู้ประสบภัยพิบัติโดยจัดทำบัญชีเป็นประเภทไว้

(2) ตรวจสอบและกลั่นกรองการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในด้านต่าง ๆ ตามที่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้สำรวจความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ที่รับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(3) พิจารณาช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

(4) ประสานงานและร่วมดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกับ ก.ช.ภ.อ.หรือ ก.ช.ภ.กอ. อื่น ในกรณีที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในหลายอำเภอหรือหลายกิ่งอำเภอ

(5) รายงานผลการสำรวจตาม (1) และการแก้ไขความเดือดร้อนเฉพาะหน้าที่ได้ดำเนินการไปแล้วให้ ก.ช.ภ.จ.ทราบหรือเพื่อพิจารณาดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่อไป

(6) แต่งตั้งคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติเพื่อสนับสนุนการ ปฏิบัติงานและให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามที่ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. มอบหมายแล้วแต่กรณี

ข้อ 13 ให้จังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติระดับจังหวัดคณะหนึ่ง เรียกว่า “คณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจังหวัด” เรียกโดยย่อว่า “ก.ช.ภ.จ.” ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธานกรรมการ ปลัดจังหวัด พาณิชยจังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดผู้แทนกระทรวงการพัฒนาศักดิ์และความมั่นคงของมนุษย์หนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงกลาโหมหนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์หนึ่งคน ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข หนึ่งคน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งคน ผู้แทนส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกับภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไม่เกินสี่คน ประธานหอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัดหรือผู้แทนในเขตจังหวัดนั้นหนึ่งคน เป็นกรรมการ และหัวหน้าสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

ข้อ 14 ให้ ก.ช.ภ.จ. มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(1) ตรวจสอบและกลั่นกรองการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติด้านต่าง ๆ ตามที่ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.กอ. ได้สำรวจความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ ที่รับผิดชอบตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด

(2) พิจารณาช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

(3) ระดมสรรพกำลังควบคุมเร่งรัดและประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติเพื่อให้ผู้ประสบภัยพิบัติได้รับความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วทั่วถึงและไม่ซ้ำซ้อน

(4) พิจารณานุมัติค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติสำหรับส่วนราชการหรือ หน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่มียกเงินอุดหนุนจากราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน แต่จำเป็นต้อง ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามมติของ ก.ช.ภ.จ.

(5) จัดทำโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กำลังคน อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ ยานพาหนะ และอื่น ๆ ที่จำเป็นจากส่วนกลางในกรณีภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกินกว่าความสามารถของจังหวัด

(6) ประสานงานและร่วมดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกับ ก.ช.ภ.จ. อื่นในกรณีภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้นในหลายจังหวัด

(7) รายงานความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในจังหวัด การแก้ไขความเดือดร้อนเฉพาะหน้าที่ได้ดำเนินการไปแล้วและโครงการขอรับการสนับสนุนการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจากส่วนกลางให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทราบหรือเพื่อพิจารณาดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่อไป

(8) พิจารณาประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัด

ข้อ 15 การประชุมคณะกรรมการตามข้อ 11 หรือข้อ 13 ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุมในการประชุมคราวใดถ้าประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมลงคะแนนเสียงอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

หมวด 3 การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

ข้อ 16 การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อวางหลักเกณฑ์สำหรับส่วนราชการในการดำเนินการช่วยเหลือ โดยเร่งด่วนตามความจำเป็นและเหมาะสมเมื่อเกิดภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉินขึ้นในท้องที่หนึ่งท้องที่ใดโดยมุ่งหมายที่จะบรรเทาความเดือดร้อน เฉพาะหน้าของผู้ประสบภัยพิบัติแต่มิได้มุ่งหมายที่จะชดใช้ความเสียหายให้แก่ผู้ใด

ข้อ 17 การใช้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ตามระเบียบนี้ต้องเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน หรือเป็นการซ่อมแซมให้คืนสู่ สภาพเดิมอันเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าโดยไม่สามารถใช้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อสร้าง สิ่งก่อสร้างหรือสาธารณูปโภคที่ถาวรหรือก่อสร้างใหม่ได้

(1) ระดมสรรพกำลังควบคุมเร่งรัดและประสานงานระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติเพื่อให้ผู้ประสบภัยพิบัติได้รับความช่วยเหลืออย่างรวดเร็วทั่วถึงและไม่ซ้ำซ้อน

(2) พิจารณานุมัติค่าใช้จ่ายในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติสำหรับส่วนราชการหรือ หน่วยงานอื่นของรัฐที่ไม่มีวงเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินแต่จำเป็นต้อง ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามมติของ ก.ช.ภ.จ.

(3) จัดทำโครงการขอรับการสนับสนุนงบประมาณ กำลังคน อุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ยานพาหนะ และอื่น ๆ ที่จำเป็นจากส่วนกลางในกรณีภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกินกว่าความสามารถของจังหวัด

(4) ประสานงานและร่วมดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกับ ก.ช.ภ.จ. อื่น ในกรณีภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้นในหลายจังหวัด

(5) รายงานความเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดขึ้นในจังหวัดการแก้ไขความเดือดร้อนเฉพาะหน้าที่ได้ดำเนินการไปแล้วและโครงการขอรับการสนับสนุนการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจากส่วนกลางให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทราบหรือเพื่อพิจารณาดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติต่อไป

(6) พิจารณาประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัด ข้อ 15 การประชุมคณะกรรมการตามข้อ 11 หรือข้อ 13 ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของ

จำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุมในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการ ไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่ง เป็นประธานในที่ประชุม มติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรณีที่มีคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมลงคะแนนเสียงอีกครั้งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ 18 เมื่อเป็นที่คาดหมายว่าจะเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในเวลาอันใกล้ และจำเป็นต้องรีบดำเนินการโดยฉับพลันให้ส่วนราชการดังต่อไปนี้ อาจใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการในเชิงป้องกันหรือยับยั้ง ภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินนั้นได้ โดยไม่ต้องประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ภายในวงเงินไม่เกิน 10,000,000 บาท

ในกรณีกรุงเทพมหานครให้เป็นอำนาจหน้าที่ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยโดยอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติจ่ายเงิน

(1) ในกรณีจังหวัดอื่นให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดโดยผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติจ่ายเงิน ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว แต่ยังไม่สามารถป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินดังกล่าวได้ ก็ให้ประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินโดยให้ดำเนินการตามข้อ 20 ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองไม่ใช้บังคับกับการป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินที่เกิดจาก โรคหรือการระบาดของสัตว์ หรือพืชทุกชนิด ทั้งนี้ให้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ดำเนินการตาม ข้อ 19

ข้อ 19 การป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินหรือการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติจากภัยที่เกิดจากโรคหรือการระบาดของสัตว์หรือพืชทุกชนิดให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ใช้จ่ายจากเงินงบประมาณของหน่วยงานก่อน เมื่อไม่สามารถป้องกันได้และเกิดโรคหรือการแพร่ระบาดแล้วและงบประมาณไม่เพียงพออาจใช้จ่ายจากเงินอุดหนุนราชการตามข้อ 8 (4) ได้

ข้อ 20 เมื่อภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินเกิดขึ้นในท้องที่ใดให้ผู้มีอำนาจดำเนินการประกาศให้ท้องที่นั้น เป็นเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(1) กรณีเกิดในกรุงเทพมหานครให้เป็นอำนาจของอธิบดีกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(2) การประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินต้องกำหนดพื้นที่และระยะเวลาของการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัตินั้นด้วย ทั้งนี้ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังในการประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในจังหวัดอื่น ๆ หากไม่สามารถประชุม ก.ช.ภ.จ. ได้ทันท่วงทีและผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าความเสียหายดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดก็ให้มีอำนาจพิจารณาประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปก่อนได้ โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจาก ก.ช.ภ.จ.

ข้อ 21 เมื่อได้มีการประกาศตามข้อ 20 แล้ว ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในหมวดนี้

ข้อ 22 การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในพื้นที่กรุงเทพมหานครให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทุกด้าน เว้นแต่การให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย การให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตรหรือการให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์และการสาธารณสุขให้เป็นอำนาจหน้าที่ของส่วน ราชการตามข้อ 8 (3) (4) และ (6) แล้วแต่กรณี

(2) กรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งไม่มีวงเงินอุดหนุนจากราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินได้ รับการร้องขอให้ช่วยเหลือหรือถูกสั่งการให้ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้ขอรับการสนับสนุนจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเว้นแต่ การให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์ และฟื้นฟูผู้ประสบภัย การให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตรหรือการให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์ และการสาธารณสุขให้เป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการตามข้อ 8 (3) (4) และ (6) แล้วแต่กรณี

(3) กรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือสำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทยให้การสนับสนุนเงินอุดหนุนจากราชการเพื่อ ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินแก่ส่วนราชการตามข้อ 8 (3) (4) (6) และ (7) โดยไม่ต้องให้ส่วนราชการดังกล่าวขอรับการสนับสนุนก่อนได้

(4) กรณีที่มีความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติและกระทรวงกลาโหมได้รับการร้องขอหรือถูกสั่งการหน่วยงานดังกล่าวสามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้ โดยตรง

ข้อ 23 การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในจังหวัดอื่นให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) ให้อำเภอหรือกิ่งอำเภอแล้วแต่กรณีดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามมติของ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.ก. แล้วแต่กรณีภายในวงเงินอุดหนุนจากราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดสรรให้และในกรณีที่มีความจำเป็นต้องใช้เงินเพื่อดำเนินการช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติมากกว่าวงเงินที่ได้รับจัดสรรให้อำเภอหรือกิ่งอำเภอขอรับการสนับสนุนโดยตรงจากจังหวัดและให้ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติการจ่ายเงินอุดหนุนจากราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินของจังหวัดเพื่อสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือดังกล่าวหรือดำเนินการให้ความช่วยเหลือตามมติของ ก.ช.ภ.จ. ในกรณีที่ไม่สามารถประชุม ก.ช.ภ.อ. ก.ช.ภ.ก. หรือ ก.ช.ภ.จ. แล้วแต่กรณี ได้ทันท่วงทีถ้านายอำเภอหรือปลัดอำเภอ ผู้เป็นหัวหน้าประจำกิ่งอำเภอ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีเห็นว่าความเสียหายดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบนี้ก็ให้ มีอำนาจพิจารณาอนุมัติการให้ความช่วยเหลือไปก่อนได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการดังกล่าว

(2) ในกรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐซึ่งไม่มีวงเงินอุดหนุนจากราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินได้รับการร้องขอให้ช่วยเหลือหรือถูกสั่งการให้ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ให้ขอรับการสนับสนุนจากจังหวัด

(3) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติและกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยหรือกระทรวงกลาโหมแล้วแต่กรณี ได้รับการร้องขอหรือถูกสั่งการให้หน่วยงานดังกล่าว สามารถดำเนินการให้ความช่วยเหลือได้โดยตรงและรายงานให้ ก.ช.ภ.อ. ก.ช.ภ.ก. หรือ ก.ช.ภ.จ.ทราบ ต่อไป เว้นแต่ในกรณีการให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ยานพาหนะ และสิ่งอื่นๆเพื่อใช้ใน

การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยสามารถ ดำเนินการให้ความช่วยเหลือ ได้ โดยไม่ต้องร้องขอ

(4) ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ หรือกระทรวงสาธารณสุข มีอำนาจโอนเงินตรงราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินให้แก่จังหวัดเพื่อใช้ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติได้ตามภารกิจของส่วนราชการเจ้าของเงินโดยไม่ต้องให้จังหวัดขอรับการสนับสนุนก่อนได้

(5) ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นเพื่อประโยชน์ ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีหรือกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจโอนเงินตรงราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบ ภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินให้แก่จังหวัดโดยไม่ต้องให้จังหวัดขอรับการสนับสนุนก่อนได้ การโอนเงินตรงราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินให้แก่จังหวัด ให้ดำเนินการตามวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ข้อ 24 การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติของกระทรวงกลาโหม ทั้งในกรุงเทพมหานครและจังหวัดอื่นให้ สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงกลาโหมหรือหน่วยงานในสังกัดกระทรวงกลาโหมที่ได้รับมอบหมายดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามข้อตกลงร่วมกันระหว่างกระทรวงกลาโหม กรุงเทพมหานคร กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงสาธารณสุข โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และสำนักงบประมาณเพื่อให้ความช่วยเหลือเป็นไปโดยทั่วถึง และไม่ซ้ำซ้อนกัน การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กระทรวงกลาโหมกำหนด โดยความเห็นชอบ ของกระทรวงการคลัง

ข้อ 25 การขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือตามข้อ 22 และข้อ 23 ให้ทำเป็นหนังสือซึ่งอย่างน้อยให้มีรายการดังต่อไปนี้

- (1) ประเภทของภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน
- (2) วันเดือนปี ที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินและวันเดือนปี ที่เกิดความเสียหาย
- (3) สถานที่เกิดเหตุ (ให้ระบุชื่อถนนหมู่บ้าน/ตำบล/อำเภอ)
- (4) จำนวนผู้ประสบภัยพิบัติโดยประมาณ
- (5) ความเสียหายโดยประมาณ เช่น จำนวนบ้านเรือนที่เสียหายทรัพย์สินที่เสียหายรวมทั้งมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นโดยประมาณจำนวนผู้บาดเจ็บผู้เสียชีวิต เป็นต้น
- (6) การช่วยเหลือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนเฉพาะหน้าที่ได้ดำเนินการไปแล้ว
- (7) ความต้องการในการขอรับความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วน ไม่อาจขอรับการสนับสนุนเป็นหนังสือได้ให้ขอรับการสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือ โดยเครื่องมือสื่อสารใดๆ หรือโดยวิธีอื่นใดและให้ยืนยันเป็นหนังสือในภายหลัง โดยด่วนที่สุด การขอรับการสนับสนุนระหว่างส่วนราชการตามวรรคหนึ่งและวรรคสองให้ส่วนราชการทำสัญญายืมเงินตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ 26 เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้ส่วนราชการระหว่างส่วนราชการ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐด้วยกันกับเอกชนและองค์กรการกุศลที่เกี่ยวข้อง อย่างใกล้ชิดเพื่อให้ความช่วยเหลือเป็นไปโดยทั่วถึงและไม่ซ้ำซ้อนกัน

หมวด 4 การจ่ายและการชดใช้เงินทดรองราชการ

ข้อ 27 การจ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินให้จ่ายเป็น ค่าใช้จ่ายตามหลักเกณฑ์ วิธีการเงื่อนไข และอัตราที่กระทรวงการคลังกำหนด หากมีความจำเป็นต้องจ่ายนอกเหนือหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งต้องได้รับอนุมัติจากกระทรวงการคลังก่อน

ข้อ 28 เมื่อผู้มีอำนาจตามข้อ ๙ อนุมัติการจ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉินแล้วให้ส่วนราชการตามข้อ ๘ เบิกเงินจากคลังเป็นเงินทดรองราชการ เพื่อสำรองจ่ายไปพลางก่อน ตามที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ 29 ในการจ่ายเงินรายใด ผู้รับเงินมิได้ออกใบเสร็จรับเงินให้ไว้เป็นหลักฐานหรือมิได้ลงลายมือชื่อไว้ในสมุดทะเบียนที่ใช้เป็นหลักฐานการจ่ายเงินของทางราชการให้ผู้รับเงินทำใบสำคัญรับเงิน ตามระเบียบของทางราชการ

ข้อ 30 กรณีส่วนราชการตามข้อ 8 (1) (2) (3) (4) (5) (6) และ (7) ได้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปแล้วให้ดำเนินการขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายเพื่อ ชดใช้เงินทดรองราชการดังนี้

(1) รวบรวมใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินเพื่อส่งให้ สำนักงานงบประมาณภายในสามสิบวันทำการนับแต่ วันที่ได้ รับเงินจากคลังเมื่อสำนักงานงบประมาณได้ รับใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินแล้วให้ ดำเนินการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้ เงินทดรองราชการโดยเร็ว

(2) เมื่อได้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปแล้วให้ จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติรับรองและเก็บหลักฐานใบสำคัญต้นฉบับไว้ที่ส่วนราชการนั้นเพื่อให้ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ ข้อ 31 กรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ได้รับการสนับสนุนหรือได้รับโอนเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน จากส่วนราชการตามข้อ 8 ให้ ส่วนราชการหรือ หน่วยงานอื่นของรัฐดังกล่าวส่งใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินมายังส่วนราชการเจ้าของเงินภายในสามสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับเงินและให้ส่วนราชการเจ้าของเงินเร่งดำเนินการรวบรวม ใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินเพื่อส่งให้สำนัก งบประมาณตามวิธีการในข้อ 30 ทั้งนี้ ระยะเวลาในการดำเนินการขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่าย เพื่อชดใช้เงินทดรองราชการ จะต้องเสร็จสิ้นภายในหกสิบวันทำการ กรณีกระทรวงกลาโหมได้จัดสรรเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินให้แก่หน่วยงานในสังกัด หรือกรณีสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดจะขอรับการจัดสรรงบประมาณเพื่อชดใช้เงินทดรองราชการให้ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงกลาโหม หรือ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด ส่งใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินมายังสำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงกลาโหม หรือกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย แล้วแต่กรณีภายในสามสิบวันทำการนับแต่ วันที่ได้รับเงินและให้สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงกลาโหม หรือกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเร่งดำเนินการรวบรวมใบสำคัญ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินเพื่อส่งให้ สำนักงานงบประมาณตามวิธีการในข้อ 30 ทั้งนี้ ระยะเวลาในการดำเนินการขอรับการจัดสรร เงินงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้ เงินทดรองราชการจะต้องเสร็จสิ้นภายในหกสิบวันทำการ

ข้อ 32 ให้ส่วนราชการจัดทำรายงานการจ่ายเงินทรงพระราชการส่งไปยังคณะผู้บริหารการคลัง ประจำจังหวัดหรือคณะกรรมการตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินทรงพระราชการกระทรวงการคลังแล้วแต่ กรณีตามแบบและเงื่อนไขที่กรมบัญชีกลางกำหนด

ข้อ 33 ในกรณีที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในเดือนสิงหาคม และกันยายน และได้จ่ายเงินทรงพระราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปแล้วแต่ไม่สามารถจัดงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินทรงพระราชการในปีงบประมาณได้ทัน ให้นำไปขอรับการจัดสรรเงินงบประมาณรายจ่ายชดใช้ ในปีงบประมาณถัดไปโดยให้ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่ได้รับอนุมัติให้ก่อนนี้ผู้กักพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่ กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี หรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ข้อ 34 วิธีการปฏิบัติเกี่ยวกับการเงินในเรื่องใดที่มีได้ กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้ถือปฏิบัติตาม ระเบียบของทางราชการ

1.1.2 ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทรงพระราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๙

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทรงพระราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๓ (๕) แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทรงพระราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๕ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทรงพระราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ภัยพิบัติ” หมายความว่า สาธารณภัยอันได้แก่ อัคคีภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ภัยจากลูกเห็บ ภัยอันเกิดจากไฟฟ้า ภัยที่เกิดจากโรคหรือการระบาดของแมลง หรือศัตรูพืชทุกชนิด ภัยอันเกิดจากโรคที่แพร่หรือระบาดในมนุษย์ อากาศหนาวจัดผิดปกติ ภัยสงคราม และภัยอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้าย กองกำลังจากนอกประเทศ ตลอดจนภัยอื่น ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติหรือมีบุคคลหรือสัตว์ทำให้เกิดขึ้น ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๐ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทรงพระราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“กรณีส่วนราชการตามข้อ ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) ไม่จ่ายเงินทรงพระราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปแล้ว ให้ดำเนินการขอรับโอนเงินงบประมาณรายจ่าย เพื่อชดใช้เงินทรงพระราชการ ดังนี้

(๑) รวบรวมใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงิน เพื่อส่งให้กรมบัญชีกลางภายในสามสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับเงินจากคลัง เมื่อกรมบัญชีกลางได้รับใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินแล้ว ให้ดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานดังกล่าว เมื่อถูกต้องครบถ้วนแล้วให้เบิกเงินงบประมาณรายจ่ายโดยวิธีเบิกหักผลส่งเพื่อชดใช้เงินอุดหนุนราชการให้แก่ส่วนราชการโดยเร็ว

(๒) เมื่อได้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปแล้ว ให้จัดทำรายงานการใช้จ่ายเงินซึ่งผู้มีอำนาจอนุมัติรับรองและเก็บหลักฐานใบสำคัญต้นฉบับไว้ที่ส่วนราชการนั้น เพื่อให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ”

ข้อ ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๑ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๑ กรณีส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐที่ได้รับการสนับสนุนหรือได้รับโอนเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินจากส่วนราชการตามข้อ ๘ ให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่นของรัฐดังกล่าว ส่งใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินมายังส่วนราชการเจ้าของเงินภายในสามสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับเงิน และให้ส่วนราชการเจ้าของเงินดำเนินการตามวิธีการในข้อ ๓๐ ทั้งนี้ ระยะเวลาในการดำเนินการขอรับโอนเงินงบประมาณรายจ่าย เพื่อชดใช้เงินอุดหนุนราชการจะต้องเสร็จสิ้นภายในหกสิบวันทำการ กรณีกระทรวงกลาโหมได้จัดสรรเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินให้แก่หน่วยงานในสังกัด หรือกรณีสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดจะขอรับโอนเงินงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินอุดหนุนราชการ ให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงกลาโหมหรือสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดส่งใบสำคัญและเอกสาร ที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินมายังสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหม หรือกรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวันทำการนับแต่วันที่ได้รับเงิน และให้สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหม หรือกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ดำเนินการตามวิธีการในข้อ ๓๐ ทั้งนี้ ระยะเวลาในการดำเนินการขอรับโอนเงินงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินอุดหนุนราชการจะต้องเสร็จสิ้นภายในหกสิบวันทำการ โดยเมื่อสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแล้ว ให้สำเนาหนังสือแจ้งสำนักงานคลังจังหวัดทราบด้วย” ข้อ ๖ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๒ แห่งระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๒ ให้ส่วนราชการส่งรายงานการใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการไปยังคณะผู้บริหารการคลังประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการไปยังคณะผู้บริหารการคลังประจำจังหวัด หรือคณะกรรมการตรวจสอบติดตามใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการกระทรวงการคลังแล้วแต่กรณี ตามแบบและเงื่อนไขที่กรมบัญชีกลางกำหนด ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่สิ้นสุดระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือ”

ข้อ ๗ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๓ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๓๓ ในกรณีที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้นในเดือนสิงหาคมและกันยายน และได้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปแล้ว แต่ไม่สามารถขอรับโอนเงินงบประมาณรายจ่าย เพื่อชดใช้เงินอุดหนุนราชการในปีงบประมาณได้ทัน ให้นำไปขอรับโอนเงินงบประมาณรายจ่ายชดใช้ในปีงบประมาณ

ถัดไปโดยให้ถือว่าเป็นค่าใช้จ่ายที่ได้รับอนุมัติให้ก่อนนี้ผูกพันเกินกว่าหรือนอกเหนือไปจากที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีหรือพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม”

ข้อ ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (๖) ของข้อ ๓๙ แห่งระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินตรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๖

“(๖) แต่งตั้งคณะทำงาน เพื่อปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการตรวจสอบติดตามการใช้จ่ายเงินตรองราชการกระทรวงการคลังมอบหมาย”

จากการศึกษาระเบียบฯ และหลักเกณฑ์ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าเมื่อเกิดภัยพิบัติในพื้นที่จังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการจังหวัดในฐานะผู้อำนวยการจังหวัด และนายอำเภอในฐานะผู้อำนวยการอำเภอตามพระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.2550 มีหน้าที่ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติทั้งก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังเกิดภัย โดยระดมสรรพกำลังจากทุกภาคส่วนอัตรากำลัง เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องจักรกล ยานพาหนะ วงเงินช่วยเหลือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจากทั้งภาครัฐ และเอกชน โดยการบริหารจัดการ ภัยพิบัติในลักษณะบูรณาการ สำหรับในเรื่องแหล่งของเงินที่สามารถใช้จ่ายช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติประกอบด้วยแหล่งเงิน 5 แหล่ง ดังนี้

- 1) เงินท้องถิ่น
- 2) เงินงบประมาณรายจ่ายประจำปีของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
- 3) เงินนอกงบประมาณประเภทเงินตรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ตามระเบียบ

กระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินตรองราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

- 4) เงินบกลาง
- 5) เงินบริจาค

เงินตรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติเป็นเงินนอกงบประมาณประเภทหนึ่ง กระทรวงการคลังสามารถกำหนดให้หน่วยงานต่าง ๆ มีวงเงินตรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัย และออกกฎหมายเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเรียกว่า ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินตรอง ราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม มีวัตถุประสงค์ เพื่อวางหลักเกณฑ์สำหรับส่วนราชการในการดำเนินการช่วยเหลือ โดยเร่งด่วนตามความจำเป็นและเหมาะสม เมื่อเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในท้องที่หนึ่งท้องที่ใด โดยมุ่งหมายที่จะบรรเทา ความเดือดร้อนเฉพาะหน้าของผู้ประสบภัย แต่มิได้มุ่งหมายที่จะชดใช้ความเสียหายให้แก่ผู้ใด และเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน หรือเป็นการซ่อมแซมให้คืนสู่สภาพเดิม อันเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนเฉพาะหน้า โดยไม่สามารถใช้จ่ายเงินตรองราชการ เพื่อสร้างสิ่งก่อสร้าง หรือสาธารณูปโภคที่ถาวร หรือก่อสร้างใหม่ได้ ทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินการได้แก่ ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินตรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ.2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หลักเกณฑ์ ประกาศ หรือข้อตกลงอื่น ที่ออกตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินตรอง ราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม บุคลากรจากทุกภาคส่วน ทักษะและความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องจักรกล ยานพาหนะ โดยคำนึงถึงผลลัพธ์ของ

การดำเนินการ เพื่อให้สามารถใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินให้เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ ที่กำหนด และไม่มีหนี้ค้าง

2. หลักเกณฑ์การใช้จ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556

2.1 วงเงินอุดหนุนราชการของส่วนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน เมื่อเกิดภัยพิบัติขึ้นในพื้นที่ใด และมีความเสียหายเกิดขึ้นแก่ชีวิตและทรัพย์สิน ของประชาชน ภาครัฐจะต้องเร่งให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยเพื่อบรรเทาความเดือดร้อน รัฐบาลเห็นความจำเป็นในการ ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยโดยเร่งด่วน จึงได้กำหนดให้มีระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556 เพื่อวางหลักเกณฑ์ สำหรับส่วนราชการที่มีหน้าที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัยในกรณีฉุกเฉินให้สามารถดำเนินการได้ อย่างเหมาะสม และรวดเร็ว โดยได้กำหนดวงเงินอุดหนุนราชการที่เกี่ยวข้องสำหรับให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยเป็นการด่วนในระหว่างที่ยังไม่ได้รับเงินงบประมาณรายจ่าย ดังนี้

1) สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีสำนักนายกรัฐมนตรี	100,000,000 บาท
2) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหม	50,000,000 บาท
3) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	10,000,000 บาท
4) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	50,000,000 บาท
5) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงมหาดไทย	50,000,000 บาท
6) สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข	10,000,000 บาท
7) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	50,000,000 บาท
8) สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด แห่งละ	20,000,000 บาท

2.2 หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน

2.2.1 ด้านการดำรงชีพ ให้ดำเนินการช่วยเหลือเป็นสิ่งของหรือจ่ายเป็นเงินโดย คำนึงถึงสภาพและเหตุการณ์ ตามความเหมาะสม ดังนี้

- 1) ค่าอาหารจัดเลี้ยงวันละไม่เกิน 3 มื้อ มื้อละไม่เกิน 30 บาทต่อคน
- 2) ค่าถุงยังชีพถุงละไม่เกิน 550 บาท ต่อครอบครัว
- 3) ค่าจัดซื้อหรือจัดหาผ้าสำหรับบริโภคและใช้สอยในที่อยู่อาศัย เท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็นจนกว่าเหตุการณ์ภัยพิบัติจะเข้าสู่ภาวะปกติ
- 4) จัดหาสิ่งของในการดำรงชีพเบื้องต้น กรณีที่อยู่อาศัยได้รับความเสียหาย ทั้งหลัง เท่าที่จ่ายจริงครอบครัวละไม่เกิน 3,000 บาท
- 5) ค่าวัสดุซ่อมแซมหรือก่อสร้างที่อยู่อาศัยประจำ ซึ่งผู้ประสบภัยพิบัติ เป็นเจ้าของได้รับความเสียหายเท่าที่จ่ายจริง หลังละไม่เกิน 33,000 บาท
- 6) ค่าวัสดุซ่อมแซมหรือสร้างยุงข้าว โรงเรือนสำหรับเก็บพืชผลและคอกสัตว์ ที่ได้รับความเสียหายเท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน 5,000 บาท

7) กรณีที่ผู้ประสบภัยพิบัติเข้าบ้านเรือนของผู้อื่นและบ้านเช่าเสียหายจากภัยพิบัติทั้งหลังหรือเสียหายบางส่วนจนอยู่อาศัยไม่ได้ ให้ช่วยเหลือเป็นค่าเช่าบ้านแก่ผู้ประสบภัยพิบัติเท่าที่จ่ายจริง ในอัตราครอบครัวละไม่เกินเดือนละ 1,700 บาท เป็นเวลาไม่เกิน 2 เดือน

8) ค่าตัดแปลงสถานที่สำหรับเป็นที่พักชั่วคราว เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน 2,200 บาท หรือค่าผ้าใบหรือผ้าพลาสติกหรือวัสดุอื่น ๆ สำหรับกันแดดกันฝน เท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน 900 บาท

9) ค่าใช้จ่ายที่ส่วนราชการจัดหาสาธารณูปโภคในที่พักชั่วคราว

(1) ค่าไฟฟ้าให้เป็นไปตามที่การไฟฟ้านครหลวงหรือการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจะเรียกเก็บ สำหรับกรณีที่ท้องถิ่นไม่มีไฟฟ้า ให้จัดอุปกรณ์ แสงสว่างอื่น ๆ ทดแทนได้ เท่าที่จ่ายจริงตามความ จำเป็น

(2) จัดหาน้ำบริโภคและใช้สอยจากหน่วยงานที่จังหวัดและอำเภอมีอยู่ เช่น การประปาส่วนภูมิภาค การประปานครหลวง หน่วยดับเพลิงเทศบาล เป็นต้น หรือจัดซื้ออุปกรณ์ บรรจุน้ำตามความจำเป็นของจำนวนผู้ประสบภัยพิบัติรวมทั้งการจัดซื้อเพื่อบริโภคใช้สอยเท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็น

(3) จัดสร้างหรือจัดหาห้องน้ำห้องส้วม 1ที่ต่อ10 คน เท่าที่จ่ายจริง เฉลี่ยที่ละไม่เกิน 1,500 บาท

(4) จัดสร้างที่รองรับ ทำลาย หรือกำจัดขยะมูลฝอย เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

10) ค่าเครื่องนุ่งห่ม รายละไม่เกิน 1,000 บาท

11) ค่าเครื่องมือประกอบอาชีพ และหรือเงินทุนสำหรับผู้ประสบภัยพิบัติที่เป็นอาชีพหลักในการหาเลี้ยงครอบครัวของผู้ประสบภัยพิบัติเท่าที่จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน 11,000 บาท

12) ค่าช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ

(1) กรณีบาดเจ็บสาหัสที่ต้องรักษาในสถานพยาบาลตั้งแต่ 3 วันขึ้นไป ให้จ่ายเงินช่วยเหลือเบื้องต้นจำนวน 3,000 บาท

(2) กรณีบาดเจ็บจนถึงขั้นพิการไม่สามารถประกอบอาชีพตามปกติได้ ให้ช่วยเหลือเบื้องต้นเป็นเงินจำนวน 10,000 บาท

(3) กรณีภัยพิบัติที่เป็นสาธารณภัยขนาดใหญ่หรือรุนแรงเป็น ที่สะเทือนขวัญของประชาชนทั่วไป ให้จ่ายเงินและหรือสิ่งของปลอบขวัญผู้ที่ได้รับบาดเจ็บที่รักษาตัว ในสถานพยาบาล รายละไม่เกิน 2,000 บาท

13) ค่าจัดการศพผู้เสียชีวิตรายละไม่เกิน 25,000 บาท และในกรณีผู้ประสบภัย ที่เสียชีวิตเป็นหัวหน้าครอบครัวหรือเป็นผู้หารายได้ เลี้ยงดูครอบครัว ให้พิจารณาช่วยเหลือเงินสงเคราะห์ ครอบครัวอีกไม่เกิน 25,000 บาท

14) กรณีอากาศยานมีอุณหภูมิต่ำกว่า 15 องศาเซลเซียส และมีช่วงเวลา อากาศหนาวยาวนานติดต่อกันเกิน 3 วัน ให้จ่ายค่าจัดซื้อเครื่องกันหนาวสงเคราะห์ราษฎรได้เท่าที่จ่ายจริง คนละไม่เกิน 240 บาท ทั้งนี้ จังหวัดหนึ่งไม่เกินงบประมาณปีละ 1,000,000 บาท

2.2.2 ด้านสังคมสงเคราะห์ ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัย ดังนี้

1) ช่วยเหลือเป็นเงินสงเคราะห์ เพื่อบรรเทาภาวะวิกฤตเฉพาะหน้าแก่ นักเรียน นักศึกษา ที่บิดามารดา หรือผู้อุปการะเลี้ยงดูหรือผู้มีรายได้หลักเลี้ยงดูครอบครัว เสียชีวิตจากภัยพิบัติ คนละ 500 บาท

2) จัดโครงการฝึกอบรมส่งเสริมอาชีพระยะสั้นเฉพาะพื้นที่ที่ประสบภัยพิบัติแก่ผู้ประสบภัย เพื่อให้มีรายได้เลี้ยงดูครอบครัวในภาวะวิกฤติโดยให้เบิกค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานเท่าที่จ่ายจริง ดังนี้

- (1) ค่าใช้จ่ายสำหรับอุปกรณ์การฝึกอาชีพเท่าที่จ่ายจริง คนละไม่เกิน 2,000 บาท
- (2) ค่าตอบแทนวิทยากร วันละไม่เกิน 500 บาท ไม่เกิน 10 วัน
- (3) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานปฏิบัติการฝึกอบรม เท่าที่จ่ายจริงภายในวงเงินไม่เกิน 10,000 บาท
- (4) ค่าอุปกรณ์ ในการลงทุนประกอบอาชีพที่ได้ รับการฝึกอบรมเท่าที่ จ่ายจริง ครอบครัวละไม่เกิน 4,000 บาท

2.2.3 ด้านการแพทย์และการสาธารณสุข ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัย พิบัติดังนี้

1) จัดหาวัสดุเคมีภัณฑ์ อาหาร และเวชภัณฑ์ สำหรับแจกจ่ายประชาชนเพื่อให้ ประชาชนได้บริโภคน้ำ อาหารที่ปลอดภัย ดังนี้

- (1) ค่าวัสดุเคมีภัณฑ์ สำหรับไปทำความสะอาดบ่อน้ำตื้น ของประชาชนบ่อละไม่เกิน 30 บาท
- (2) น้ำดื่ม แก่ ครอบครัวที่ขาดแคลนน้ำสะอาดบริโภค ครอบครัวละไม่เกิน 200 บาท
- (3) ค่าอาหารเสริมโปรตีนและอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายแก่ ประชาชนผู้ประสบภัย เพื่อการฟื้นฟูสภาพร่างกายและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรค ครอบครัวละไม่เกิน 500 บาท

2) จัดหาวัสดุเคมีภัณฑ์ วัสดุวิทยาศาสตร์ การแพทย์ สำหรับไปปฏิบัติงาน ช่วยเหลือประชาชนปรับปรุงสุขภาพและอนามัยสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง การควบคุมป้องกันโรค ได้ แก่

(1) ค่าวัสดุเคมีภัณฑ์ สำหรับทำความสะอาดน้ำสาธารณะ ติดตั้ง ประปาสนาม ทำลายแหล่งแพร่เชื้อโรค เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(2) ค่าสารเคมีและวัสดุในกิจกรรมการล้างตลาด ได้ แก่ ผงปูนคลอรีน 65% และถุงดำใส่ขยะ เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(3) ค่าวัสดุวิทยาศาสตร์ การแพทย์ สำหรับทดสอบเชื้ออุจจาระร่วงอย่างแรง น้ำ อาหาร และเครื่องดื่ม จ่ายได้ ตัวอย่างละไม่เกิน 100 บาท

(4) ค่าวัสดุวิทยาศาสตร์ สำหรับเตรียมอาหารเลี้ยงเชื้อเพื่อนำส่งอุจจาระจ่ายได้ ตัวอย่างละไม่เกิน 15 บาท และเพื่อนำส่งตัวอย่างน้ำ จ่ายได้ไม่เกินตัวอย่างละ 25 บาท สำหรับตรวจเชื้อก่อโรคอุจจาระ

(5) ค่าวัสดุวิทยาศาสตร์ การแพทย์ สำหรับการทดสอบอาหารจ่ายได้ ตัวอย่างละไม่เกิน 30 บาท

(6) ค่าวัสดุวิทยาศาสตร์ สำหรับตรวจวินิจฉัยโรคเลปโตสไปโรซิส จ่ายได้ ตัวอย่างละไม่เกิน 50 บาท

(7) ค่ายาและเวชภัณฑ์ สำหรับการดูแลรักษาและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคจ่ายได้ คนละไม่เกิน 60 บาท

3) จัดหาวัสดุในการเก็บตัวอย่างอากาศ

(1) ค่าวัสดุสำหรับเครื่องเก็บตัวอย่างฝุ่นละออง ขนาดเล็กกว่า 10 ไมครอน ประกอบด้วย แปรงถ่าน 1 คู่ ปากกา เครื่องบันทึกอัตราการไหล แผ่นกราฟวงกลม บันทึกอัตราการไหลกระดาษกรองใยแก้ว และค่าตรวจวิเคราะห์ ทางห้องปฏิบัติการตัวอย่างละไม่เกิน 4,000 บาท

(2) ค่าวัสดุเก็บตัวอย่างและน้ำยาวิเคราะห์ ตะกั่ว ตัวอย่างละไม่เกิน 500 บาท

(3) ค่าวัสดุเก็บตัวอย่าง น้ำยา และสารเคมีในการเก็บตัวอย่างและ วิเคราะห์ แก่ สารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ตัวอย่างละไม่เกิน 300 บาท

(4) ค่าวัสดุเก็บตัวอย่าง น้ำยา และสารเคมีในการเก็บตัวอย่างและ วิเคราะห์ แก่ สารไนโตรเจนไดออกไซด์ ตัวอย่างละไม่เกิน 300 บาท

2.2.4 ด้านการเกษตร

1) ด้านพืช

(1) ให้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่พืชตายหรือเสียหาย เป็นค่าพันธุ์พืชและค่าปุ๋ย ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด ตามจำนวนพื้นที่ที่การเกษตรจริง ที่ได้ ได้รับความเสียหาย ทั้งนี้ไม่เกิน 30 ไร่

(2) กรณีพื้นที่ทำการเพาะปลูกได้ ถูก หิน ดิน ทลาย ไม้ โคสน รวมทั้ง ซากวัสดุทุกชนิดทับถมจนไม่สามารถใช้เพาะปลูกได้ และหน่วยงานของรัฐไม่สามารถเข้าไปให้ความช่วยเหลือกรณีดังกล่าวได้ให้ช่วยเหลือ ค่าใช้จ่ายเป็นค่าจ้างเหมาในการขุดลอก ขนย้ายหิน ดิน ทลาย ไม้ โคสน รวมทั้งซากวัสดุที่ทับถมพื้นที่แปลงเกษตรกรรม เพื่อให้สามารถใช้พื้นที่เพื่อการเพาะปลูกพืชอายุสั้นได้ ในขนาดพื้นที่ไม่เกิน 5 ไร่

(3) กรณีราษฎรมีความจำเป็นต้องขยับขยายปัจจัยการผลิตและผลผลิต ที่คาดว่าจะได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติให้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการขยับขยายปัจจัยการผลิต และผลผลิต ในอัตราร้อยละ 50 ของปัจจัยการผลิตและผลผลิตของเกษตรกรที่ดำเนินการขยาย

(4) กรณีเกิดการแพร่ระบาดของศัตรูพืช ให้จัดหาสารป้องกันกำจัดศัตรูพืช หรืออินทรีย์วัตถุ ตลอดจนวัสดุอุปกรณ์ ทุกชนิดในการกำจัดการแพร่ระบาดของศัตรูพืชทุกชนิด

2) ด้านประมง ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่สัตว์น้ำตายหรือเสียหาย โดยสนับสนุนพันธุ์สัตว์น้ำ วัสดุทางการประมง สารเคมีและยารักษาโรคที่จำเป็นได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนดตามความจำเป็นและเหมาะสม

3) ด้านปศุสัตว์

(1) ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในกรณีที่เป็นการจัดหาพืช อาหารสัตว์ วัคซีนและเวชภัณฑ์ รักษาสัตว์ เพื่อป้องกันและกำจัดโรค การฟื้นฟูสุขภาพสัตว์เลี้ยง และจัดหาอาหารสำเร็จรูป ตามราคาท้องตลาด หรือตามความจำเป็นและเหมาะสม

(2) ให้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยที่สัตว์ตายหรือสูญหาย หรือแปลงหญ้าอาหารสัตว์เสียหายตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และอัตราที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กำหนด

4) ด้านเกษตรอื่น

(1) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการปรับแก้พื้นที่การไถพรวน ยกร่อง การก่อสร้างคันดินเพื่อการเพาะปลูกพืชหรือประกอบกิจกรรมด้านการเกษตรที่เป็นการบรรเทาปัญหา ความเดือดร้อนของผู้ประสบภัยพิบัติ

(2) ค่าซ่อมแซมอาคารชลประทานและระบบชลประทานให้สามารถใช้งานได้ในช่วงฉุกเฉิน โดยให้ดำเนินการได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการระบายน้ำ

(3) ค่าจ้างเหมารถยนต์ ค่าระวางบรรทุกทางรถไฟและเรือบรรทุกของ เอกชน เพื่อใช้ในการขนย้าย สัตว์ เลี้ยงที่ประสบภัย และที่นำไปสนับสนุนหรือขนส่งพืชหญ้าอาหารสัตว์ หรืออาหารสัตว์ ให้เบิกจ่ายดังนี้

- ค่าจ้างเหมารถยนต์ และเรือบรรทุกของเอกชนให้จ่ายเป็นรายวันตามราคาท้องถิ่น
- ค่าระวางบรรทุกทางรถไฟให้เบิกจ่ายได้ เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

2.2.5 ด้านบรรเทาสาธารณภัย ให้ดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ โดยเบิกจ่ายได้ ดังนี้

1) จัดหาภาชนะรองรับน้ำ เช่น โอ่งซีเมนต์ ถังเหล็กอาบสังกะสี ถังเก็บน้ำ ค.ส.ล. ถังปูนฉาบเสริม ลวดหรือถังเก็บน้ำประเภทอื่น ๆ เพื่อช่วยเหลือราษฎรที่ขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภค

2) ซ่อมแซมภาชนะรองรับน้ำที่ชำรุดเสียหาย เพื่อให้สามารถใช้เก็บน้ำไว้อุปโภคบริโภค

3) ซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ที่ได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติซึ่งมีได้อยู่ในความรับผิดชอบ ของส่วนราชการ ให้กระทำได้เฉพาะในกรณีเร่งด่วนจำเป็นเพื่อให้กลับคืน สู่สภาพเดิม โดยการซ่อมแซมนั้น ต้องไม่ ขัดข้องกับโครงการที่ได้รับงบประมาณดำเนินการในบริเวณนั้นอยู่แล้ว สำหรับการซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องเป็นกรณีเร่งด่วนเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ซึ่งตั้งไว้ในปีนั้นได้ใช้จ่ายหมดแล้วและหากไม่ซ่อมแซมจะบังเกิดความเสียหายต่อสิ่งสาธารณประโยชน์หรือสร้างความเดือดร้อนแก่ราษฎรโดยส่วนรวม ทั้งนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีหนังสือยืนยันข้อมูลดังกล่าว ด้วยสิ่ง สาธารณประโยชน์ที่ต้องใช้ระยะเวลาดำเนินการซ่อมแซม เกิน 45 วัน ให้ใช้งบประมาณปกติดำเนินการสำหรับ สะพานหรือถนน หรือถนนที่มีท่อระบายน้ำที่ได้รับความเสียหายจนไม่สามารถซ่อมแซมให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ ให้ก่อสร้างสะพานใหม่ชั่วคราว หรือเท่าที่จำเป็นเร่งด่วน เพื่อแก้ไขปัญหาลักษณะหน้ากรณีในเขตชุมชนที่เกิดภัย พิบัติเป็นระยะเวลานาน ทำให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อนในการสัญจรไปมาให้จัดทำสะพานใหม่ ทางเดินชั่วคราว ได้ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน ตามความจำเป็น

4) จ้างเหมากำจัดสิ่งกีดขวางทางน้ำ อันได้แก่ สิ่งก่อสร้างสาธารณประโยชน์ที่กีดขวางทางน้ำ หรือกิ่ง ไม้ ต้นไม้ เศษขยะ กอไผ่ ฯลฯ ที่อุดช่องทางน้ำเป็นอุปสรรคต่อการระบายน้ำทำให้สิ่งสาธารณประโยชน์ ด้านทาน น้ำไม่ไหว เกิดความชำรุดเสียหาย หรือเกิดความเสียหายต่อชีวิตและ ทรัพย์สิน

2.2.6 ด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยให้เบิกค่าใช้จ่าย ดังนี้

1) ค่าซ่อมแซมครุภัณฑ์ รวมทั้งยานพาหนะของทางราชการหรือเอกชน ที่นำมาช่วยเหลือโดยสมัครใจ โดยไม่คิดมูลค่า ซึ่งชำรุดเสียหายในระหว่างปฏิบัติงานช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามความจำเป็นให้อยู่ในสภาพเดิม เฉพาะกรณีจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้การให้ความช่วยเหลือราษฎร ผู้ประสบภัยสำเร็จลุล่วงไปได้

2) ค่าน้ำมันเชื้อเพลิงและหล่อลื่น รวมทั้งค่ากระแสไฟฟ้า สำหรับยานพาหนะ เครื่องจักรกล และเครื่อง สูบน้ำ หรือผลักดันน้ำของทางราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชนที่นำมาใช้ปฏิบัติงานช่วยเหลือโดย ความสมัครใจโดยไม่คิดมูลค่าและคำนึงถึงความจำเป็นและประหยัดและ การให้ ราษฎรมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ ตนเองเป็นสำคัญ

3) กรณีที่เครื่องสูบน้ำหรือเครื่องผลักดันน้ำหรือยานพาหนะของทางราชการ และเอกชนที่นำมา ช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติมีไม่เพียงพอและไม่สามารถขอความร่วมมือจากภาคเอกชนได้ให้เช่า หรือจ้างเหมา

เครื่องสูบน้ำหรือเครื่องผลักดันน้ำหรือยานพาหนะเพื่อนำไปช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติได้ เท่าที่จำเป็นเร่งด่วนโดย
จ่ายค่าเช่าเป็นรายวันตามราคาท้องถิ่น

4) ค่าจ้างเหมาหรือจ้างแรงงานแบกหามสิ่งของ รวมทั้งค่าจ้างเหมาแรงงานจัด หีบห่อให้ใช้เจ้าหน้าที่
ของส่วนราชการก่อน ในกรณีที่มีเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ ให้จ้างบุคคลภายนอกได้ตามจำนวนที่เห็นสมควร ตามอัตรา
ค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำตามประกาศของกระทรวงแรงงาน

5) ค่าตอบแทน ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา ค่าใช้จ่ายในการเดินทางสำหรับเจ้าหน้าที่ที่ออก
ปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือประชาชนในพื้นที่ประสบภัยให้เบิกจ่ายได้ในกรณีที่ยังงบประมาณปกติไม่เพียงพอ หรือ
มิได้ตั้งไว้เพื่อการนี้และให้เบิกจ่ายตามระเบียบของ ทางราชการ ฯลฯ

6) ค่าอาหารจัดเลี้ยงเจ้าหน้าที่ของทางราชการและผู้มาให้ความช่วยเหลือวันละ ไม่เกิน 3 มื้อ มีโต๊ะไม่
เกิน 30 บาทต่อคน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ของทางราชการและผู้มาให้ความช่วยเหลือต้องไม่ได้รับเงินอื่นใดจากทาง
ราชการอีก

7) กรณีมีความจำเป็น หากรายการใดมิได้กำหนดให้จ่ายเป็นเงินให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้มีอำนาจอนุมัติ
ให้การช่วยเหลือพิจารณาให้จ่ายเป็นเงินก็ได้โดยคำนึงถึงสภาพและเหตุการณ์ ตามความเหมาะสม

8) ในกรณีที่เกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการ เพื่อ
ช่วยเหลือผู้ประสบภัยกรณีฉุกเฉิน ซึ่งมีใช้อาคารภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ภัยจากลูกเห็บ
ภัยอันเกิดจากไฟฟ้า ภัยที่เกิดจากโรคหรือการระบาดของแมลงหรือศัตรูพืช อากาศหนาวจัดผิดปกติภัยสงคราม
และภัยอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้าย กองกำลังจากนอกประเทศให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) ระดับอำเภอ กิ่งอำเภอ หรือจังหวัด ให้ ก.ช.ภ.อ. นำเสนอ ก.ช.ภ.จ. และให้ ก.ช.ภ.จ. นำเสนอ
ผู้ว่าราชการจังหวัดอนุมัติให้ ก.ช.ภ.อ. หรือ ก.ช.ภ.อก. หรือ ก.ช.ภ.จ. ให้การช่วยเหลือในด้านการเกษตร ด้านการ
ดำรงชีพ ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านการแพทย์ และสาธารณสุข ด้านบรรเทา สาธารณภัย และด้านอื่น ๆ ได้ เป็นกรณี
พิเศษ โดยให้พิจารณาถึงความจำเป็น และความประหยัดเป็นสำคัญ

(2) กรุงเทพมหานคร ให้กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์กระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์กระทรวงสาธารณสุข และกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พิจารณาให้การช่วยเหลืออันเป็นงานใน
หน้าที่ของตนได้ เป็นกรณีพิเศษ โดยให้พิจารณาถึงความจำเป็น และประหยัดเป็นสำคัญ

ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การประเมินความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือ
ผู้ประสบภัยตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการฯ พ.ศ.2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม : กรณีศึกษา
สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา จึงเป็นแนวทางในการสำรวจผล การดำเนินงานใน
ปัจจุบัน ตลอดเป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางการดำเนินงานในด้านการปฏิบัติงานด้านการให้ความ
ช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการฯ พ.ศ.2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม
ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลาต่อไป

3. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน

3.1 ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

ในปัจจุบันพบว่าการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ได้รับความสำคัญและ มีการให้ความสนใจอย่างกว้างขวางในการกำหนดทิศทางการพัฒนา ผู้วิจัยจึงศึกษาคานิยามของคำว่า ความรู้ความเข้าใจ (Potential) ดังนี้

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525 (2526:756) อธิบายว่า ความรู้ความเข้าใจ หมายถึง อำนาจ หรือ คุณสมบัติที่แฝงอยู่ ในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจทำให้ พัฒนาหรือแสดงให้ปรากฏเป็นที่ประจักษ์ส่วนความคิดเห็นของ ทวีธา คชอินทร (2541 : 53) ได้ให้ความเห็นว่า ความรู้ความเข้าใจของบุคคลหรือองค์กร เป็นพลังหรืออำนาจที่มีอยู่ในตัวบุคคล ซึ่งสามารถดึงออกมาใช้หรือแสดงออกมาได้ หากได้รับการกระตุ้นจากภายนอก

จึงอาจกล่าวได้ว่า ความรู้ความเข้าใจ (Potential) นั้นเป็นคุณสมบัติหรือเป็นพลังความสามารถ ของบุคคลหรือหน่วยงานที่มีอยู่ในตัว สามารถนำออกมาใช้ เพื่อดำเนินการหรือประกอบกิจการอย่างใด อย่างหนึ่งภายในขอบเขตได้เป็นผลสำเร็จ องค์กรจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงการจัดสภาพแวดล้อมในการทำงาน การบริหารจัดการด้านต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจให้องค์กรพัฒนาขึ้นไป ในทางที่สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผล

4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาบุคลากร

การพัฒนาบุคลากร ถือว่าเป็นอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการในการที่จะส่งเสริมสนับสนุนให้ บุคลากรได้รับการพัฒนาขีดสมรรถนะให้เหมาะสมกับตำแหน่งงานที่ปฏิบัติอยู่เสมอ ทั้งนี้ เพื่อให้ บุคลากรมีความรู้ความเข้าใจ และเพิ่มทักษะในองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานตามที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนตามภารกิจของหน่วยงานและพัฒนาด้านองค์ความรู้อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติงานของบุคลากร จึงเป็นแนวทางสำคัญที่จะส่งผลให้การดำเนินงานและพัฒนาให้การทำงานมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

4.1 ความหมายของพัฒนาบุคลากร

การพัฒนาบุคลากรหมายถึงกระบวนการที่ช่วยให้บุคคลได้เจริญในงานของตนติดต่อกันไปจน ตลอดชีวิตของการปฏิบัติงานซึ่งประกอบด้วยกิจกรรมหลายอย่างรวมทั้งการฝึกอบรมด้วย (สำราญ ถาวรยุคม และคณะ, 2536 : 12)

พยอม (2540 : 16) ได้กล่าวไว้ว่าการพัฒนาบุคลากรคือการดำเนินการเพิ่มพูนความรู้ความสามารถและทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติงานที่ตนรับผิดชอบให้มีคุณภาพประสบความสำเร็จเป็นที่น่าพอใจแก่องค์กร

สรุปได้ว่า การพัฒนาบุคลากรเป็นกระบวนการที่ช่วยส่งเสริมบุคลากรที่ปฏิบัติงานอยู่แล้วให้มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานความชำนาญความสามารถในการปฏิบัติงานและการแก้ไขปัญหา มีทักษะฝีมือ ตลอดจนอุปนิสัยที่เกี่ยวข้องให้มีสมรรถนะสูงขึ้นเพื่อให้ปฏิบัติงานได้ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ โดยการให้การฝึกอบรมการศึกษาและกิจกรรมต่าง ๆ แก่บุคลากร

4.2 ความสำคัญของการพัฒนาบุคลากร

4.2.1 การพัฒนาบุคลากรช่วยทำให้ระบบและวิธีการปฏิบัติงานมีสมรรถภาพดียิ่งขึ้น มีการติดต่อประสานงานดียิ่งขึ้นทั้งนี้เพราะการพัฒนาบุคลากรจะช่วยเร่งเร้าความสนใจในการปฏิบัติงาน ของบุคลากรให้มีความสำนึกรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่ของตนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ เมื่อได้รับความรู้ได้จากโครงการ

พัฒนาบุคลากรแล้วก็ย่อมสามารถที่จะนำเอาความรู้นั้นไปใช้ ปฏิบัติงานต่อไปได้ ซึ่งจะช่วยให้ สามารถแก้ไข ข้อบกพร่องและปรับปรุงวิธีการดำเนินงานของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นผลทำให้องค์กร ประสบความสำเร็จรุ่งเรืองในที่สุด

4.2.2 การพัฒนาบุคลากร เป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่จะช่วยทำให้เกิดการประหยัด ลดความสิ้นเปลืองของ วัสดุที่ใช้ในการปฏิบัติงานทั้งนี้เพราะเมื่อบุคคลใดได้รับการพัฒนามาเป็นอย่างดีแล้วย่อมสามารถปฏิบัติงานได้ อย่างถูกต้อง มีความผิดพลาดในการปฏิบัติงานน้อยลงซึ่งจะมีผลทำให้ องค์กรสามารถลดค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ลงได้ด้วย นอกจากนี้ การพัฒนาบุคลากรยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการทำงานล่วงเวลาได้อีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำงานล่วงเวลาที่เกิดขึ้น อันเนื่องมาจาก การทำงานล่าช้าหรือความไม่เข้าใจในลักษณะของ งานที่ต้องทำทั้งนี้เนื่องจากว่าการพัฒนาบุคลากรจะช่วยทำให้บุคคลมีความเข้าใจในระบบและวิธีการทำงาน ตลอดจนลักษณะของงานที่ต้องทำเป็นอย่างดี ทำให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้องและรวดเร็วยิ่งขึ้น

4.2.3 การพัฒนาบุคลากรช่วยลดระยะเวลาของการเรียนรู้งานให้น้อยลงโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เพิ่งเข้า ทำงานใหม่หรือเข้ารับตำแหน่งใหม่ อีกทั้งยังเป็นการช่วยลดความเสียหายต่าง ๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นจากการทำงาน แบบลองผิดลองถูกอีกด้วย

4.2.4 การพัฒนาบุคลากรเป็นการช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้าหน่วยงาน นั้นๆ ในการตอบคำถามหรือให้คำแนะนำแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาของตนทำให้ มีเวลาในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตน อย่างเต็มที่

4.2.5 การพัฒนาบุคลากรเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่จะช่วยกระตุ้นบุคลากรต่าง ๆ ให้ปฏิบัติงานเพื่อความ เจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน ทั้งนี้ เพราะโดยทั่วไปแล้วเมื่อมีการพิจารณา เลื่อนตำแหน่งใดๆ ใน องค์กรก็ตามมักจะคำนึงถึงความรู้ความสามารถที่บุคคลนั้น จะสามารถปฏิบัติงานในตำแหน่งที่ได้รับการเลื่อนขึ้น ได้ ซึ่งผู้ที่ได้รับการพัฒนาแล้วย่อมมีโอกาสมากกว่าผู้ที่ไม่ได้ เข้ารับการพัฒนา

4.2.6 การพัฒนาบุคลากรยังช่วยให้บุคคลนั้นๆ มีโอกาสได้รับความรู้ความคิดใหม่ ๆ ทำให้เป็นคน ทันสมัยทันต่อความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้เกี่ยวกับหลักการบริหารงาน อุปกรณ์ เครื่องใช้ สำนักงานซึ่งมีการคิดค้นและเสนอแนะสิ่งใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลาถ้าหากสามารถรู้ และเข้าใจ อย่างแท้จริงแล้วย่อมสามารถนำไปประยุกต์ใช้ ในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนได้ และในที่สุดย่อมก่อให้เกิด ผลดีต่อองค์กร (วันเพ็ญ ศรีแก้ว, 2551)

จากการศึกษาแนวคิดในการพัฒนาบุคลากรข้างต้น จึงเห็นว่า การพัฒนาบุคลากรเป็นแนวทางหนึ่งที่จะ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจของบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงานในหน้าที่ที่ได้รับ มอบหมายให้บรรลุผล นอกจากนี้ยังจะส่งผลต่อความสำเร็จของงานตามภารกิจของหน่วยงาน

5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พนิดา มหายศนันท์ (2553) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ ความรู้ความเข้าใจหลักของข้าราชการสำนักงาน ศาลปกครองในภูมิภาค พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจ (สมรรถนะหลัก) ของข้าราชการสำนักงาน

ศาลปกครองในภูมิภาค พบว่า ประสพการณ์ในการปฏิบัติงาน มีผลต่อการปฏิบัติงานทำให้ความรู้ความเข้าใจ (สมรรถนะหลัก) ในการปฏิบัติงานของข้าราชการมีความแตกต่างกัน

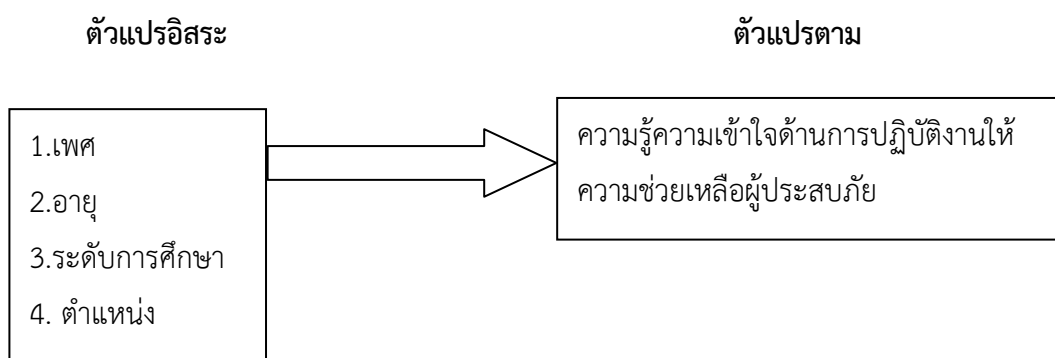
วันเพ็ญ ศรีแก้ว (2553) ศึกษาเรื่องการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ส่งเสริมการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์ กับการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติได้แก่ เพศ และความคิดเห็นต่อความรู้ความเข้าใจของตนในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ โดยเพศหญิง มีการพัฒนา ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานมากกว่าเพศชายและผู้ที่มีความคิดเห็นว่าคุณมีความรู้ความเข้าใจในการ ปฏิบัติงานที่ดีมากกว่าจะมีการพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน มากกว่าผู้ที่มีความคิดเห็นว่าคุณมีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานที่น้อยกว่าสิ่งที่เป็นปัญหาและอุปสรรค ในการพัฒนาความรู้ความเข้าใจ ในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร คือ การขาดงบประมาณสนับสนุน ในการดำเนินการฝึกอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตร

กิ่งกาญจน์ ศิริบุญโกศล (2554) ศึกษาเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจต่อประสิทธิภาพ ทักษะคดี ต่อระบบ การประเมินการปฏิบัติงาน ของข้าราชการตลอดจนปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความรู้ว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงานไม่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

อรอุมา พัชรวรภาส (2547) ศึกษาเรื่อง ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติของข้าราชการพลเรือนที่มี ประสพการณ์หรือการมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงาน ความสนใจใน วิชาชีพตลอดจนปัจจัยในการทำงาน ไม่ว่าจะเป็นความรู้ ความสามารถในการใช้อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ที่ ทันสมัย ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ผู้บังคับบัญชา และผู้ใต้บังคับบัญชา

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น จะเห็นได้ ว่ามีผู้ ศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความรู้ ความเข้าใจในการ ปฏิบัติงาน ได้ แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาของผู้ปฏิบัติงานความเข้าใจในบทบาทหน้าที่อุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ ต่าง ๆ เป็นต้น ทั้งนี้ปัจจัยดังกล่าว จะช่วยให้ผู้ศึกษาใช้เป็นแนวทางในการออกแบบกรอบแนวคิดในการ วิจัย เรื่อง “การประเมินความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามระเบียบ กระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการฯ พ.ศ. 2556 : กรณีศึกษาสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จังหวัดสงขลา” ต่อไป

กรอบแนวคิดในการศึกษา

นิยามศัพท์ปฏิบัติการ

สาธารณสุข หมายถึง อคติภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง โรคระบาดในมนุษย์ โรคระบาดสัตว์ การระบาดของศัตรูพืช ตลอดจนภัยอื่น ๆ อันมีผลกระทบต่อสาธารณสุข ไม่ว่าจะเกิดจาก ธรรมชาติมีผู้ทำให้เกิดขึ้น อุบัติเหตุหรือเหตุอื่นใด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ และให้หมายความรวมถึง ภัยทางอากาศ และ การก่อวินาศกรรมด้วย

ผู้ประสบภัยพิบัติ หมายถึง ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน แต่ไม่รวมถึงส่วนราชการหรือหน่วยงานของรัฐ

ฉุกเฉิน หมายถึง เกิดขึ้นโดยปัจจุบันทันด่วนหรือเป็นที่คาดหมายว่าจะเกิดขึ้นในเวลาอันใกล้ และจำเป็นต้องรีบแก้ไขโดยฉับพลัน

พื้นที่เสี่ยงภัย หมายถึง สถานที่ตั้งที่มีโอกาสหรือความเป็นไปได้ ที่เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งจะเกิดขึ้นและนำมาซึ่งผลกระทบทางลบต่าง ๆ ต่อวิถีชุมชนและทรัพย์สินของประชาชน

การให้ความช่วยเหลือ หมายถึง การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

ภัยพิบัติ หมายถึง สาธารณภัย อันได้แก่ อคติภัย วาตภัย อุทกภัย ภัยแล้ง ภาวะฝนแล้ง ฝนทิ้งช่วง ภัยจากลูกเห็บ ภัยอันเกิดจากไฟฟ้า ภัยที่เกิดจากโรคหรือการระบาดของแมลงศัตรูพืชทุกชนิด อากาศหนาวจัดผิดปกติ ภัยสงครามและภัยอันเนื่องมาจากการกระทำของผู้ก่อการร้าย กองกำลัง จากนอกประเทศ ตลอดจนภัยอื่น ๆ ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติหรือมีบุคคลหรือสัตว์ ทำให้เกิด ซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน

การให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตร หมายถึง การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ ด้านการปศุสัตว์ และด้านการประมงด้วยการให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย หมายถึง การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในระยะสั้น เพื่อให้ผู้ประสบภัยพิบัตินั้นสามารถช่วยตนเองได้ เช่น การให้ความช่วยเหลือเด็ก ผู้สูงอายุหรือคนพิการซึ่งหัวหน้าครอบครัวเสียชีวิต พิการ หรือบาดเจ็บจากภัยพิบัติ การขนย้ายครอบครัว และการส่งเสริมอาชีพระยะสั้นแก่ครอบครัวของผู้ประสบภัยพิบัติเป็นต้น ตลอดจนการให้คำปรึกษา แนะนำและการส่งต่อให้แก่หน่วยงานผู้มิหน้าที่รับผิดชอบอันเป็นการจำเป็นเพื่อให้การดำรงชีวิตเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็ว

การให้ความช่วยเหลือด้านการแพทย์และการสาธารณสุข หมายถึง การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติด้านกายและจิต ซึ่งประกอบด้วยการรักษาพยาบาล การส่งเสริมสุขภาพ การป้องกันและควบคุมโรค การฟื้นฟูสมรรถภาพ และการสาธารณสุขที่จำเป็น เพื่อให้การดำรงชีวิตเข้าสู่สภาวะปกติโดยเร็วการประเมินความรู้ความเข้าใจ หมายถึง การประเมินคุณสมบัติที่มีแฝงอยู่ในสิ่งต่าง ๆ อาจทำให้พัฒนา หรือปรากฏเป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้ในที่นี้หมายความว่า การประเมินความรู้ความเข้าใจที่มีอยู่ของบุคคลเพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณี ฉุกเฉิน พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม หมายถึง ระเบียบซึ่งออกมาเพื่อใช้สำหรับการปฏิบัติงานด้านการให้ ความช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติให้ ดำเนินการเป็นไปด้วยความถูกต้องและเท่าเทียมกัน

หลักเกณฑ์การใช้จ่ายเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556 หมายความว่า ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติให้ผู้ปฏิบัติงานดำเนินการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข ที่ได้ กำหนดไว้โดยเท่าเทียมและเสมอภาค เพื่อนำมาซึ่งประโยชน์สูงสุด

สมมติฐานการวิจัย

1. เพศที่แตกต่างกันทำให้ความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแตกต่างกัน
2. อายุที่แตกต่างกันทำให้ความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแตกต่างกัน
3. ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้ความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแตกต่างกัน
4. ตำแหน่งที่แตกต่างกันทำให้ความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแตกต่างกัน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการฯ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม : กรณีศึกษาสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลาในครั้งนี้ ใช้รูปแบบการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantity Research) ใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างและวิเคราะห์ทางสถิติ รายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ
4. การจัดทำข้อมูล
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา จำนวน 50 คน เป็นข้าราชการ จำนวน 32 คน ลูกจ้างประจำ 10 คน พนักงานราชการ 6 คน และลูกจ้างชั่วคราว 2 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ณ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา จำนวน 50 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยการสร้างแบบสอบถามที่ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ / ความคิดเห็นเพิ่มเติม

การสร้างเครื่องมือและการทดสอบคุณภาพเครื่องมือ

มีขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหา แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดขอบเขตและโครงสร้างของเนื้อหาของแบบสอบถามที่ใช้ในการศึกษาวิจัยเพื่อให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์การวิจัย
3. ดำเนินการสร้างข้อคำถามของแบบสอบถาม รวมทั้งกำหนดเกณฑ์ การให้คะแนน

4. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังจากนั้นนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและแก้ไขเพื่อให้ความชัดเจนในเรื่องภาษาและการสื่อความหมายและความตรงในเนื้อหา (Content Validity) และวัตถุประสงค์ของการวัด แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ

การจัดวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม
2. ตรวจสอบการกรอกแบบสอบถามส่วนที่ 1,2,3 โดยวิเคราะห์ข้อมูลแจกแจงความถี่ร้อยละ ตามมาตรวัด 2 ระดับ คือ

1 หมายถึง รู้

0 หมายถึง ไม่รู้

3. ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ นำมาวิเคราะห์ ประมวลผลจากข้อสอบจำนวน 15 ข้อ ออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่

0 – 5 คะแนน มีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ

6 – 10 คะแนน มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง

11 – 15 คะแนน มีความรู้ความเข้าใจในระดับสูง

รวมทั้งวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลกับตัวแปร ความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้ แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้ วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. เตรียมทีมงานในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. การกำหนดวัน เวลา ในการจัดส่งและตอบแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้จัดทีมงานและทำการ นัดหมายกับผู้ตอบแบบสอบถามล่วงหน้า
3. การจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ ที่ต้องใช้ เพื่อการตอบแบบสอบถามและการเดินทาง เช่น ดินสอ ปากกา กระดาษจดบันทึก แบบสอบถาม และยานพาหนะ
4. ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม และตรวจสอบความสมบูรณ์ ของแบบสอบถาม หลังจากนั้นนำข้อมูลจากแบบสอบถามแต่ละชุดไปลงรหัสเพื่อคำนวณค่าสถิติโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการฯ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม : กรณีศึกษาสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม จำนวน 50 ชุด และได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความเรียบร้อยและนำมาวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการวิจัยด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ แล้วนำเสนอผลการศึกษาในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบายแบ่งการวิเคราะห์และการแปลความหมาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัยเรื่องนี้ นำเสนอเป็น 3 ตอน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ / ความคิดเห็นเพิ่มเติม

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีดังนี้

n แทนจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{x}$ แทนค่าเฉลี่ย

S.D แทนค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

SS แทนผลบวกกำลังสองของข้อมูล

MS แทนค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของข้อมูล

df แทนลำดับขั้นแห่งความเป็นอิสระ

t แทนค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างประชากร 2 กลุ่ม

F แทนค่าสถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างประชากรมากกว่า 2 กลุ่ม

p-value แทนค่านัยสำคัญของการเปรียบเทียบ One Way ANOVA

* แทนนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน (Frequency) และร้อยละ (Percentage) และการจัดอันดับข้อมูลทั่วไปจำแนกตามเพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
1. เพศ			
ชาย	30	60.0	1
หญิง	20	40.0	2
รวม	50	100.0	

จากตารางที่ 4.1 พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 50 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และเพศหญิง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน (Frequency) และร้อยละ (Percentage) และการจัดอันดับข้อมูลทั่วไปจำแนกตามอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
2. อายุ			
20 - 25 ปี	6	12.0	4
26 - 31 ปี	1	2.0	6
32 - 37 ปี	11	22.0	1
38 - 43 ปี	7	14.0	3
44 - 49 ปี	9	18.0	2
50 - 55 ปี	11	22.0	1
56 ปีขึ้นไป	5	10.0	5
รวม	50	100.0	

จากตารางที่ 4.2 พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 32 - 37 ปี และ 50 - 55 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22 รองลงมา มีอายุระหว่าง 44 - 49 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18 อายุ 38 - 43 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14 อายุ 20 - 25 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12 อายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และ อายุ 26 - 31 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน (Frequency) และร้อยละ (Percentage) และการจัดอันดับข้อมูลทั่วไป จำแนกตามระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
3. ระดับการศึกษา			
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช	2	4.0	3
อนุปริญญาตรี / ปวส.	2	4.0	3
ปริญญาตรี	36	72.0	1
ปริญญาโท	10	20.0	2
รวม	50	100.0	

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมาจบการศึกษาปริญญาโท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 และจบการศึกษอนุปริญญาตรี/ปวส. จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน (Frequency) และร้อยละ (Percentage) และการจัดอันดับข้อมูลทั่วไป จำแนกตามการดำรงตำแหน่งของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ	อันดับ
4. การดำรงตำแหน่ง			
ผู้อำนวยการระดับสูง	1	2.0	6
นักวิเคราะห์นโยบายและแผน	22	44.0	1
นักวิชาการเงินและบัญชี	2	4.0	5
นายช่างเครื่องกลอาวุโส	3	6.0	4
เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี	2	4.0	5
ลูกจ้างประจำ / พนักงานราชการ	13	26.0	2
อื่น ๆ	7	14.0	3
รวม	50	100.0	

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ส่วนใหญ่ ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมา ตำแหน่งลูกจ้างประจำ / พนักงานราชการจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 ตำแหน่ง อื่น ๆ (เช่นวิศวกรโยธา วิศวกรเครื่องกล นักจัดการงานทั่วไป ฯลฯ) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 และผู้อำนวยการระดับสูง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

4.2 ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

ตารางที่ 4.5 แสดงผลความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

รายการ	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
1. การให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตร ไม่ได้หมายความว่ารวมถึงการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติด้านการปศุสัตว์และด้านการประมงด้วย	84.00	16.00
2. การให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย เป็นการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในระยะสั้น เพื่อให้ผู้ประสบภัยพิบัตินั้นสามารถช่วยเหลือตนเองได้เช่น การให้ความช่วยเหลือเด็ก ผู้สูงอายุ หรือคนพิการซึ่งหัวหน้าครอบครัวเสียชีวิต พิกการ หรือบาดเจ็บจากภัยพิบัติ	86.00	14.00
3. ขอบเขตการใช้จ่ายเงินทดรองราชการ ระเบียบ ฯ ได้กำหนดให้ส่วนราชการมีวงเงินทดรองราชการกรณีเดียวคือ กรณีเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้น และได้ประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินแล้ว	80.00	20.00
4. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด มีวงเงินทดรองราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติแห่งละ 20,000,000 บาท	86.00	14.00
5. ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถจัดสรรวงเงินทดรองราชการให้หน่วยอำเภอได้ตามความจำเป็นแต่ไม่เกิน 50,000 บาท	84.00	16.00

ตารางที่ 4.5 แสดงผลความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย (ต่อ)

รายการ	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
6. การใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการในเชิงป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสามารถใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการในเชิงป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินได้ ภายในวงเงินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	76.00	24.00
7. การใช้จ่ายเงินอุดหนุนราชการในเชิงป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินต้องประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน	76.00	24.00
8. การประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในจังหวัด หากไม่สามารถประชุม ก.ช.ภ.จ. ได้ทันท่วงที และผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าความเสียหายเป็นภัยพิบัติตามระเบียบฯ ก็ให้มีอำนาจประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปก่อนได้ โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจาก ก.ช.ภ.จ.	76.00	24.00
9. การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติของอำเภอ ต้องเป็นไปตามมติของคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอ (ก.ช.ภ.อ.) เกินวงเงินอุดหนุนราชการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดสรรให้ได้	76.00	24.00
10. การประชุม กชภจ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม	90.00	10.00
11. การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามระเบียบกระทรวงการคลังฯมีกำหนด 2 เดือนนับแต่วันที่เกิดภัย	90.00	10.00

ตารางที่ 4.5 แสดงผลความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย (ต่อ)

รายการ	ตอบถูก (ร้อยละ)	ตอบผิด (ร้อยละ)
12. กรณีมีเหตุจำเป็นไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันภายในกำหนดให้ยื่นขอขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือต่อกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ก่อนระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือจะสิ้นสุดลงไม่น้อยกว่า 15 วัน	12.00	88.00
13. พืชตายหรือเสียหายโดยสิ้นเชิง คือการเพาะปลูกที่ไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ หรือได้ผลผลิตไม่เกินร้อยละ 20 ของผลผลิตที่เคยได้รับในปีปกติ โดยเสียหายในบริเวณเดียวกันขนาดตั้งแต่ 25 ตารางวาขึ้นไป หรือหลายบริเวณรวมกันตั้งแต่ 25 ตารางวาขึ้นไป	78.00	22.00
14. การจัดหาพัสดุที่จำเป็น ในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน และใช้เวลาดำเนินการหรือช่วยเหลือไม่เกิน 7 วัน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างอย่างน้อย 3 คน เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดหาเจรจาต่อรองและตกลงราคากับผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงในราคาซึ่งไม่สูงกว่าราคาตลาดของท้องที่ในช่วงเวลาที่ภัยพิบัติเกิดขึ้น	92.00	8.00
15. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดต้องจัดส่งใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินไปยังกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับเงิน	60.00	40.00

ตารางที่ 4.6 แสดงผลรวมความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย

คะแนน	ความถี่	ร้อยละ
0 – 5 คะแนน	1	2.00
6 – 10 คะแนน	10	20.00
11 – 15 คะแนน	39	78.00
รวม	50	100.00

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในระดับสูง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 78.00 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย จำแนกตามเพศ

ระดับความรู้ความเข้าใจ	เพศ	$\bar{x}$	S.D	t	df	p-value
ภาพรวม	ชาย	4.5	.7768	.803	48	.822
	หญิง	4.3	.9787			

จากตารางที่ 4.7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ .822 ซึ่งมากกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน หมายความว่า เจ้าหน้าที่เพศชายและเพศหญิงมีระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย จำแนกตามอายุ

ระดับความรู้ความเข้าใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F	p-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	15.042	7.521	2.397	.102
	ภายในกลุ่ม	47	147.458	3.137		
	รวม	49	162.5			

จากตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่ามีค่า p-value เท่ากับ .102 ซึ่งมากกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหมายความ ว่าเจ้าหน้าที่ที่มีอายุต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับความรู้ความเข้าใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F	p-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.764	.882	2.314	.110
	ภายในกลุ่ม	47	17.916	.381		
	รวม	49	19.680			

จากตารางที่ 4.9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่ามีค่า p-value เท่ากับ .110 ซึ่งมากกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหมายความ ว่าเจ้าหน้าที่ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย จำแนกตามตำแหน่ง

ระดับความรู้ความเข้าใจ	แหล่งความแปรปรวน	df	ss	MS	F	p-value
ภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	2	6.135	3.068	.687	.508
	ภายในกลุ่ม	47	209.865	4.465		
	รวม	49	216			

จากตารางที่ 4.10 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับตำแหน่ง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่ามีค่า p-value เท่ากับ .508 ซึ่งมากกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐานหมายความ่าเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

บทสรุปและอภิปรายผล

การศึกษาเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินอุดหนุนราชการฯ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม : กรณีศึกษาสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างจากแบบสอบถาม จำนวน 50 ชุด โดยวิธีสุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งมีลักษณะคำถามปลายปิดชนิดตรวจสอบรายการ (check-list) โดยผู้วิจัยได้แบ่งแบบสอบถามออกเป็น 3 ตอน ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยสรุปผลการศึกษาได้ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 50 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 และเพศหญิง จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 32 - 37 ปี และ 50 - 55 ปี จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 22 รองลงมา อายุระหว่าง 44 - 49 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 18 อายุ 38 - 43 ปี จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14 อายุ 20 - 25 ปี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12 อายุ 56 ปีขึ้นไป จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 10 และ อายุ 26 - 31 ปี จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 72.0 รองลงมาจบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.0 จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 และจบการศึกษาระดับอนุปริญญาตรี/ปวส. จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ส่วนใหญ่ ตำแหน่งนักวิเคราะห์นโยบายและแผน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมา ตำแหน่งลูกจ้างประจำ / พนักงานราชการจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 ตำแหน่ง อื่น ๆ (เช่นวิศวกรโยธา วิศวกรเครื่องกล นักจัดการงานทั่วไป ฯลฯ) จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 14.0 ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 ตำแหน่งเจ้าพนักงานการเงินและบัญชี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.0 และผู้อำนวยการระดับสูง จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0

2. ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในระดับสูง จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 78.00 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในระดับปานกลาง จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 และมีความรู้ความเข้าใจในระดับต่ำ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา จำแนกตามเพศ โดยใช้สถิติ t พบว่า มีค่า p-value เท่ากับ .822 ซึ่งมากกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน ที่ว่า เพศที่แตกต่างกันทำให้ความรู้

ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแตกต่างกัน แสดงว่าเจ้าหน้าที่เพศชายและเพศหญิงในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา มีระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไม่แตกต่างกัน

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา จำแนกตามอายุ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่ามีค่า p-value เท่ากับ .102 ซึ่งมากกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน ที่ว่าอายุที่แตกต่างกันทำให้ความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแตกต่างกัน แสดงว่าเจ้าหน้าที่เพศชายและเพศหญิงในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา ที่มีอายุต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยไม่แตกต่างกัน

5. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่ามีค่า p-value เท่ากับ .110 ซึ่งมากกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน ที่ว่าระดับการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้ความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแตกต่างกัน แสดงว่าเจ้าหน้าที่เพศชายและเพศหญิงในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ไม่แตกต่างกัน

6. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยของเจ้าหน้าที่สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา จำแนกตามระดับตำแหน่งโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวพบว่ามีค่า p-value เท่ากับ .508 ซึ่งมากกว่า .05 จึงปฏิเสธสมมติฐาน ที่ว่าตำแหน่งที่แตกต่างกันทำให้ความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยแตกต่างกัน แสดงว่าเจ้าหน้าที่เพศชายและเพศหญิงในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา แสดงว่าเจ้าหน้าที่ที่มีตำแหน่งต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการฯ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม: กรณีศึกษาสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติมของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา พบว่า ส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในระดับมากที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 รองลงมา มีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในระดับมาก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 26.00

มีความรู้ความเข้าใจในระดับปานกลาง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 12.00 และมีความรู้ความเข้าใจในระดับน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00 ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความเข้าใจมากที่สุดคือ เรื่อง การจัดหาพัสดุที่จำเป็น ในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน และใช้เวลาดำเนินการหรือช่วยเหลือไม่เกิน 7 วัน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างอย่างน้อย 3 คน เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดหาเจรจาต่อรองและตกลงราคากับผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงในราคาซึ่งไม่สูงกว่าราคาตลาดของท้องที่ ในเวลาที่ภัยพิบัติเกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างตอบถูกถึงร้อยละ 92 อาจเป็นเพราะว่าการจัดหาพัสดุเป็นประเด็นสำคัญที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติจำเป็นต้องรู้เพราะหากทำผิดพลาดไปไม่เพียงแต่เกิดความเสียหายต่อราชการแต่ยังต้องรับผิดชอบต่อทางวินัยอีกด้วย ประกอบกับมีการตรวจสอบจากหน่วยตรวจสอบอีกมากมายทั้งหน่วยตรวจสอบภายในจังหวัด หน่วยตรวจสอบของกรมฯ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอีก ประเด็นนี้จึงมีความสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเข้าใจมากที่สุด

ประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกรองลงมาคือ ประเด็นที่ว่าการประชุมคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน (กขภจ.) ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม กลุ่มตัวอย่างตอบถูกร้อยละ 90 อาจเนื่องมาจากว่าเป็นวิธีการปฏิบัติที่ต้องถือปฏิบัติเป็นประจำ เนื่องจากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดจะทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการดังกล่าวอยู่แล้ว จึงมีความรู้เกี่ยวกับองค์ประชุมของคณะกรรมการเป็นอย่างดี ประกอบกับเป็นระเบียบกฎหมายที่ต้องรู้เพื่อใช้ในการประชุม นอกจากนี้ยังมีประเด็น เรื่องการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามระเบียบกระทรวงการคลังฯมีกำหนด 3 เดือนนับแต่วันที่เกิดภัยที่กลุ่มตัวอย่างตอบถูกร้อยละ 90 เหมือนกัน อาจเนื่องมาจากเป็นแนวทางปฏิบัติที่จำเป็นต้องให้ข้อมูลกับผู้ที่เกี่ยวข้องและเป็นประเด็นสำคัญที่ใช้ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย ถัดมาคือ ประเด็นที่ว่า กรณีมีเหตุจำเป็นไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันภายในกำหนดให้ยื่นขอขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือต่อกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ก่อนระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือจะสิ้นสุดลงไม่น้อยกว่า 15 วัน กลุ่มตัวอย่างตอบถูกร้อยละ 88 อาจเนื่องมาจากการให้ความรู้ความเข้าใจที่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ชี้แจงและให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมาโดยตลอดประกอบกับเป็นแนวทางปฏิบัติที่ถือปฏิบัติกันมาเป็นที่เข้าใจถูกต้องตรงกัน

สำหรับประเด็นที่กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจหรือตอบถูกน้อยที่สุดคือประเด็นที่ว่า สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดต้องจัดส่งใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินไปยังกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับเงิน กลุ่มตัวอย่างตอบถูกร้อยละ 60 ซึ่งจริงๆ แล้วประเด็นนี้ต้องภายใน 30 วันทำการนับแต่วันที่ได้รับเงิน การที่มีผู้ที่ตอบถูกน้อยกว่าข้ออื่น ๆ อาจเนื่องมาจากเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่ไม่ใช่ผู้ปฏิบัติในการส่งใช้เงินยืมอาจมีความลังเลสงสัยว่า 30 น้อยอย่างไร จึงจำเป็นต้องมีการให้ความรู้ความเข้าใจในประเด็นดังกล่าวเพิ่มขึ้น

อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าในประเด็นคำถามส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างยังไม่เข้าใจถูกต้องทุกคน ทุกประเด็นซึ่งในความเป็นจริงแล้วการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยเป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องมีความถูกต้องตาม

ระเบียบกฎหมายซึ่งสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลาจำเป็นต้องให้ความรู้ความเข้าใจเพิ่มขึ้น

2. การศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ที่มีผลต่อความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ของเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลไม่ว่าจะเป็นปัจจัยด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง ไม่มีผลต่อระดับความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติตามระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยเงินทดรองราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติมเลย อาจเป็นเพราะว่าทุกคนในสำนักงานได้มีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการถ่ายทอดองค์ความรู้อย่างต่อเนื่องและเข้าถึงข้อมูลได้เท่าเทียมกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางการให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลาในด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ โดยมุ่งเน้นให้ทุกคนได้รับทราบแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบกฎหมายต่อไป

2. ควรนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ เป็นข้อมูลพื้นฐานในการสร้างความรู้ ความเข้าใจ ในประเด็นที่ยังเข้าใจไม่ถูกต้องให้มีการเข้าใจให้ถูกต้องและเพิ่มเติมองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์เพื่อใช้ในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งต่อไป ผู้วิจัยขอเสนอแนะประเด็นที่น่าศึกษาคือการศึกษาความพึงพอใจของผู้รับบริการในการให้ความช่วยเหลือว่ามีระดับความพึงพอใจในระดับใดเพื่อที่จะได้นำข้อมูลมาพัฒนาการให้บริการต่อไป

บรรณานุกรม

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย. 2556. “คู่มือการปฏิบัติงานตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556”

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย. 2556. “คู่มือการปฏิบัติงานตามระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยเงินทดรองราชการเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉิน พ.ศ. 2556 ที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2559”

อัจฉรา โยมสินธุ์. 2555. “การเงินการคลังระหว่างประเทศ”, พิมพ์ครั้งที่ 5 กรุงเทพมหานคร.

สำราญ ถาวรยศมี และคณะ. 2556. “กลยุทธ์ความสำเร็จของการพัฒนาบุคลากร”

พะยอม วงศ์สารศรี. 2540. ”องค์ประกอบของการพัฒนาบุคลากรสู่ความสำเร็จ”

วันเพ็ญ ศรีแก้ว. 2552. “ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลากร”

พนิดา มหายศนันท์. 2553. “การวิเคราะห์ ความรู้ ความเข้าใจหลักของข้าราชการศาลปกครองในภูมิภาค”

กิงกาญจน์ ศิริบุญโกศัย. 2554. “ความรู้ ความเข้าใจ ทักษะคติต่อระบบการประเมินการปฏิบัติงานของข้าราชการ”

อรอุมา พัชรวรภาส. 2547. “ความรู้ ความเข้าใจและทัศนคติของข้าราชการพลเรือน”

ภาคผนวก ก

แบบสอบถาม

เรื่อง ความรู้ความเข้าใจด้านการปฏิบัติงานให้ความรู้ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามระเบียบกระทรวงการคลัง
ว่าด้วยเงิน ทดรองราชการ พ.ศ. 2556 และที่แก้ไขเพิ่มเติม:
กรณีศึกษาสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา

*****

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาอบรมหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
(นบ.ปภ.) รุ่นที่ 15 ผู้วิจัย จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามตามรายละเอียด 3 ตอน ได้แก่
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล
ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย
ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

1. เพศ

1) ชาย

2) หญิง

2. อายุ

1) ต่ำกว่า 20 ปี

2) 20 - 25 ปี

3) 26 - 31 ปี

4) 32 - 37 ปี

5) 38 - 43 ปี

6) 44- 49 ปี

7) 50 - 55 ปี

8) 56 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

1) ประถมศึกษา

2) มัธยมศึกษาตอนต้น

3) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.

4) อนุปริญญาตรี/ปวส.

5) ปริญญาตรี

6) ปริญญาโท

7) ปริญญาเอก

4. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง

1) ผู้อำนวยการระดับสูง

2) นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

3) นักวิชาการเงินและบัญชี

4) นายช่างเครื่องกลอาวุโส

5) เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี

6) ลูกจ้างประจำ/
พนักงานราชการ

7) อื่น ๆ(ระบุ).....

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัย
ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ต้องการเลือก

รายการ	ใช่	ไม่ใช่
1. การให้ความช่วยเหลือด้านการเกษตร ไม่ได้หมายความรวมถึงการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติด้านการปศุสัตว์และด้านการประมงด้วย		
2. การให้ความช่วยเหลือด้านสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูผู้ประสบภัย เป็นการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในระยะสั้น เพื่อให้ผู้ประสบภัยพิบัตินั้นสามารถช่วยเหลือตนเองได้เช่น การให้ความช่วยเหลือเด็ก ผู้สูงอายุ หรือคนพิการซึ่งหัวหน้าครอบครัวเสียชีวิต พิกัด หรือบาดเจ็บจากภัยพิบัติ		
3. ขอบเขตการใช้จ่ายเงินทดรองราชการ ระเบียบ ฯ ได้กำหนดให้ส่วนราชการมีวงเงินทดรองราชการกรณีเดียว คือ กรณีเกิดภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินขึ้น และได้ประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินแล้ว		
4. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัด มีวงเงินทดรองราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินในการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติแห่งละ 20,000,000 บาท		
5. ผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถจัดสรรวงเงินทดรองราชการให้นายอำเภอได้ตามความจำเป็นแต่ไม่เกิน 50,000 บาท		
6. การใช้จ่ายเงินทดรองราชการในเชิงป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสามารถใช้จ่ายเงินทดรองราชการในเชิงป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินได้ ภายในวงเงินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท		
7. การใช้จ่ายเงินทดรองราชการในเชิงป้องกันหรือยับยั้งภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินต้องประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน		
8. การประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติในจังหวัด หากไม่สามารถประชุม ก.ช.ภ.จ. ได้ทันท่วงที และผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าความเสียหายเป็นภัยพิบัติตามระเบียบฯ ก็ให้มีอำนาจประกาศเขตการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินไปก่อนได้ โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจาก ก.ช.ภ.จ.		
9. การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติของอำเภอ ต้องเป็นไปตามมติของคณะกรรมการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติอำเภอ (ก.ช.ภ.อ.) เกินวงเงินทดรองราชการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดสรรให้ได้		

รายการ	ใช่	ไม่ใช่
10. การประชุม กขภจ. ต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม		
11. การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินตามระเบียบกระทรวงการคลังฯ มีกำหนด 2 เดือนนับแต่วันที่เกิดภัย		
12. กรณีมีเหตุจำเป็นไม่สามารถให้ความช่วยเหลือได้ทันภายในกำหนดให้ยื่นขอขยายระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือต่อกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ก่อนระยะเวลาการให้ความช่วยเหลือจะสิ้นสุดลงไม่น้อยกว่า 15 วัน		
13. พืชตายหรือเสียหายโดยสิ้นเชิง คือการเพาะปลูกที่ไม่สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้ หรือได้ผลผลิตไม่เกินร้อยละ 20 ของผลผลิตที่เคยได้รับในปีปกติ โดยเสียหายในบริเวณเดียวกันขนาดตั้งแต่ 25 ตารางวาขึ้นไป หรือหลายบริเวณรวมกันตั้งแต่ 25 ตารางวาขึ้นไป		
14. การจัดหาพัสดุที่จำเป็น ในการดำรงชีพและความเป็นอยู่ของประชาชน และใช้เวลาดำเนินการหรือช่วยเหลือไม่เกิน 7 วัน ให้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดซื้อจัดจ้างอย่างน้อย 3 คน เพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดหาเจรจาต่อรองและตกลงราคากับผู้มีอาชีพขายหรือรับจ้างทำงานนั้นโดยตรงในราคาซึ่งไม่สูงกว่าราคาตลาดของท้องที่ในช่วงเวลาที่ภัยพิบัติเกิดขึ้น		
15. สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดต้องจัดส่งใบสำคัญและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินไปยังกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ภายใน 30 วันนับแต่วันที่ได้รับเงิน		

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ / ความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้

นางประไพ ชูจิตต์ นักศึกษาหลักสูตรนักบริหารงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (นบ.ปภ.) รุ่นที่ 15

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ- สกุล

นางประไพ ชูจิตต์

วัน เดือน ปีเกิด

10 สิงหาคม 2506

ประวัติการศึกษา

- ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา พ.ศ. 2543

ประวัติการทำงาน

- ปัจจุบันตำแหน่ง นักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ
ปฏิบัติงาน สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดสงขลา
กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย
- สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดนครศรีธรรมราช
กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงแรงงาน